Năm thứ tư — Số 167

Mỗi số 0 $ 06

Thứ ba 19 Décembre 1933

Phước nhà nam

Chủ-nhiệm : NGUYỄN-PHAN-LONG

BẢO-QUẢN VÀ TÒA SOẠN
72 Rue Lagrandière — Dây thép mới số 6.96

Quản-lý : NGUYỄN-VĂN-SÂM

Giá báo

Một năm	13 $ 60
Sáu tháng	7 00
Ba tháng	3 50
Mỗi tháng	1 20
Mỗi số	0 06

LAIT SUCRE CONCENTRÉ NESTLÉ
SOCIÉTÉ NESTLÉ (FRANCE) PARIS
HAY DÙNG SỮA HIỆU

HẢI NGOẠI THỜI ĐÀM

CỘNG-HOÀ DÂN-QUỐC THỔ-NHĨ-KỲ ĐÃ ĐƯỢC MƯỜI TUỔI RỒI

Nước Thổ-nhĩ-Kỳ sở dĩ được đứng vào hàng liệt-cường như ngày nay đây là nhờ có tấm lòng nhiệt thành và cái công trình vĩ đại của Tổng-Thống Kemal Pacha ngài đã tận tâm cải cách theo Âu Mỹ

Ngày 29 Octobre rồi là ngày kỷ niệm thập châu niên sự thành lập cộng-hòa dân quốc của nước Thổ-nhĩ-kỳ (Turquie). Nhơn dịp lễ kỷ người trong nước nghỉ ba ngày mà ăn chơi, nhà nhà đều treo đèn treo cờ, ban đêm đốt pháo hông, rất rằng là một cuộc vui chung cả nước.

.·.

Quốc dân Thổ dư rõ rằng họ được đến cái trình độ lẫn bộ ngày nay đây là nhờ có ông Kemal, họ lại rõ rằng sự tốt quá tốt đẹp kia không phải do nơi sự ấp cnế hay sự độc tài của ông ấy mà có.

Họ phải chịu rằng ông Kemal là một vị đại ân-nhơn của quốc-gia, đáng cho người trong nước bái phục.

Nhờ có cái thanh thế của ông trong trường chánh-trị và võ-công của ông mà ông đạt đến cái mục đích cải cựu hoàn tân cho nước nhà, đều đó đã đành, nhưng ông thi-hành một cách êm ái, ung dung, không hề bạo-động. Ung có tâm mua lòng của quốc - dân, cất nghĩa cho họ rõ vì có nào ông phải đi tới một mục đích đã định và làm cách nào đi tới đó được. Ông chỉ cho dân tộc Thổ biết rõ những đức tánh đặc-biệt của giống họ và dìu dắc họ thoát khỏi những thành kiến hủ hậu để dùng các đức tánh ấy trong việc mở mang cho dân nước. Danh hiệu « *Đệ nhứt công dân Thổ-nhĩ-kỳ* » lài cái « chức » mà ông Kemal yêu chuộng hơn hết.

Nhờ sự được lòng dân chúng như thế mà chỉ trong một khoản thời-gian mười năm mà ông Kemal đánh đổ được cái thời đại phong-kiến mà đào-tạo nên một quốc-gia mới mẻ, không kém các nước lớn ở Âu-châu !

.·.

Tuy là hết kỷ trong việc cải-cách nào trong nước cũng đều có ông Kemal nhúng tay vô thì mặc lòng nhưng có lẽ chỉ về mặt Phụ-nữ cải-cách là công trình ông được kết quả tốt đẹp hơn hết, kết quả ấy có ích hưởng rất sâu xa về tương lai vận mạng của nước Thổ nhĩ-kỳ.

Trong sự cải cách nầy, đáng đề ý hơn hết là ông Kemal không có bảy ra một đạo luật nào mà cưỡng bách đoàn phụ-nữ cả. Những đạo luật về thuyết « nhiều phụ » (mongoganie) về sự hôn-nhân, và về sự ly dị thì công quan thiết đến bọn đàn ông chớ chẳng riêng gì cho bọn đàn bà.

Bao nhiêu những sự thay cũ đổi mới trong phong tục cũ kỉ của phụ-nữ Thổ-nhĩ-kỳ đều do nơi sự ám-thị (suggestion) sự thông hiểu mà được, nói tóm, ông Kemal chỉ dùng cái phương pháp « *làm gương cho người bắt chước theo* » chớ không dùng pháp luật. Cũng nhờ cái phương pháp đó mà một ngày kia, đàn ông trong nước nên bỏ cái mũ (fez) mà đội nón cũng như người Âu-Mỹ.

Ai cũng rõ Phụ-nữ Thổ nhĩ-Kỳ có cái tục che mặt cuộn có cặp con mắt để dòm thôi. Bao đầu bọ bắt "chước nhau lấy tuồi vậy thật thua mà chớ rồi lần lần bọ bỏ tuốt, không che mặt nữa.

Trước bọ « *Khai môn bất xuất* », nay lần lần họ đổ chơn vào các cảnh đông đúc của tân xã hội Thổ-nhĩ-kỳ và dự vào các công sở, nào là làm quan tòa, hội đồng thành-phố, đầu phòng trong các bộ, chuyên-môn, trạng sư, lương-y, thơ-ký, đánh máy chữ, khán-hộ, văn văn cho đến làm p.i-công là khác.

.·.

Ông Ghazi (tên tặng của ông Kemal cũng như chữ Duce của Mussolini, chữ Farher của Hitler vậy) lại muốn đặt ra một thứ chữ và thứ tiếng riêng cho nước Thổ mới, 25 chữ cái la-tinh làm gốc. Việc khó khăn vĩ đại như thế mà ở trong khoản ba năm đã được tấn thành, trong nước đều dùng thứ chữ mới, tiếng mới rất tiện cho việc giao thông với ngoại quốc.

.·.

Vấn đề tôn giáo là việc lo ngại thế nhứt của ông Kemal. Ngài nghiên cứu phương giải quyết rất lâu và rất kỹ càng, vì ngài phải nương theo bọn effennis (viện quan giữ việc cúng kiến thờ phượng) là bọn theo một phe với ngài.

Tuy thế, khi suy nghĩ một cách xét đáng rồi thì ngài liền nhứt định thi hành. Trước hết ngài ra lịnh xoá bỏ viên Calife là viên quan chưởng giáo của dân Hồi-hồi, các chức chiếu cũng nhà giáng đạo, nhà tu bị đóng cửa hết.

Chúng ta nên biết rằng việc tu hành ở Thổ-nhĩ-kỳ trước kia là một việc tệ hại rất lớn cho quốc-gia, về cả phương diện tinh thần và thực tế. Tu hành là tiếng người ta thường mượn mà làm nhiều việc bậy và để phản đối mọi sự cải cách.

Hiện nay, ở Thổ, kinh kệ đều viết và giảng ra bằng thứ chữ và thứ tiếng mới.

Việc tôn-giáo chỉ sửa đổi như thế mà thôi, chớ ngoài ra ai ai cũng đều được tự-do tín-ngưỡng cả.

Tôn giáo với quốc-gia từ trước ta sau không có dính liền nhau chút nào nữa. Sự cải cách ấy thật là rất hữu ích và quốc-gia được thong thả mà tấn hóa cho bạp với thời gian và trình độ quốc dân.

.·.

Trong khoản 10 năm mà sự biến đổi ở Thổ-nhĩ-kỳ được như thế, thật ông Kemal không hổ với cái danh hiệu « người sáng tạo nước Thổ mới » chút nào.

Phan văn-Thiết

Một người Chà-và sết-ty cầm máy bay đến Saigon

Chà và sết ty đã nhiễm mùi văn-minh Âu-tây đã nhiều lắm rồi, cho nên mới lấy chúng định vất bỏ quốc phục để mặc Âu phục cho đúng với nghĩa Âu hoá.

Nay lại có một người chà và sết ty lại cầm chiếc máy bay du lịch đến Saigon, máy anh chà sết ty đương dự bị tiếp rước người chà và sết ty ấy.

Người chà và nầy tên là Avedjappa Chettyar tự gia Rangoon sớm mai chín giờ 17 décembre 1933 nổi 7 giờ, vào đến Saigon lúc ban chiều.

Việc người chà và sết ty tự cầm máy bay đây là một việc mới lạ đối với người Ấn-độ ở đây nên chỉ những người Ấn-độ ở Saigon tiếp rước long trọng lắm.

Chuyện thị-phi

Saigon + Cờ bạc = Monte Carlo

Kỳ nhóm hội-đồng thành-phố Saigon mới rồi, có một chuyện làm cho dư-luận chú ý lắm.

Chuyện nầy.

Ông nghị Danis đưa ra một điều thinh cầu mở nhà xẹc tại Saigon, đại ý nói như vầy :

« Bao nhiêu nguồn lợi của Châu-thành đều bị Địa-phương, vậy Châu-thành phải tìy mưu lập kế gì kiếm tiền đặng lấm các công cuộc tử-thiện hữu-ích trong Châu-thành, như việc cứu-tế và việc bạo. Đó là cái phận sự thiêng liêng của Châu-thành không thể bỏ qua.

« Coi như bên thượng-quốc cũng cho phép mở nhà xẹc chứa cờ bạc công khai và bày ra xổ số quốc-gia để lấy tiền bổ bổ vào công-nho đó.

« Vậy tôi xin Châu-thành ta cũng mở ra nhà chứa cờ bạc gấy xâu và tổ-chức một cuộc xổ số, lấy tiền hoà lợi ấy phân phát cho các cuộc cứu-tế trong Châu-thành. »

Lời thỉnh cầu nầy đưa ra, về khoản xin xổ số thì ai cũng đồng tình, còn khoản mở xẹc thì hết thảy nghị-viên ta và ít nhiều nghị-viên tây nhỉ lên la đó. Nhứt là ông Chiểu cầu rắn quá !

— Trời đất ơi ! Mở sòng cờ bạc công-khai ở đây, thật là sự dại nguy cho đám dân lao-công bần-xử. Nó giục cho nhiều người bỏ công việc làm ăn, đêm ngày chỉ lo đi cờ bạc thả của chí khốn. Hưởng chi giữa lúc kinh-tế khủng-hoảng mà bày trò chơi bóc lột tự-do ấy ra, càng nguy hơn nữa. Tôi xá các ông, như có muốn làm cho xứ Dalat trở nên một xứ Monaco nhỏ thì tùy ý, chớ Châu-thành Saigon cần chúng tôi tài xin các ông hãy nhỏ phước, đừng bắt nó gánh lấy cái hại đó, tội-nghiệp.

Từ bữa đó, tôi nghe dư-luận, hình như ai cũng ngợi khen ông Chiểu mà phiền trách ông Danis. Bọ nó ý trách cho Danis định bày ra mà xẹc để hại cho người Annam đã nghèo đói gần chết đây, còn phải nghèo đói thêm nữa.

Cớ lấy theo thường tình thì sự khen chê phân biệt như vậy là phải. Song nếu ai chịu khó suy xét cho rộng ra một chút, thì tôi tưởng họ phải ngợi khen cả người xướng và người bác cái mưu-sự kia.

Trong thâm-tâm ông Danis, chưa chắc là thiệt tình ông ta muốn bày ra nhà xẹt lấy xâu. Có lẽ nào ông không đủ biết rằng nhơn-dân xứ mình đây vốn có máu cờ bạc ghê gớm, dầu tha đầu bán chó đợ con, cầm quần thế nón, cũng vẫn còn ham. Ấy là ở đây có những nhà chuyên-trách chăm nom bắt bớ dữ, nhứt hạng là ông Lafrique hồi còn làm biện-lý, chắc ai cũng chán biết tính ngài ghét cờ bạc ra thế nào, vậy mà dân cũng cứ ham, trong ngã hẻm hang cùng vẫn có có cờ bạc lén lúc. Giờ nếu mở ra sòng khai, cho chơi tự do, thì cái hại biết sao mà nói cho hết.

Chắc ông Danis đưa biết như thế, song nếu ta xem kỹ trong lời thỉnh-cầu của ông ta có chứa một cái ý tứ .....

— Bây giờ Hội-đồng thành-phố chúng ta quyền hạn bị rút đi hợp hồi, mà tiền bạc cũng thiếu hụt, đến đỗi không có tiền để làm mấy việc cần kíp như là việc giáo-huấn và việc cứu tế. Thôi chúng ta bày mưu lập kế ra, kiếm tiền về mặt cờ bạc đó đem.....

Tòa kiểm duyệt bỏ

.....vậy thì ta mở ra nhà xẹc vậy, chớ biết sao giờ.

Tòa kiểm duyệt bỏ

.....Nghĩ thương tâm thay.

Nếu ta xét rõ cái tình cảnh của Hội-đồng thành-phố như thế, thì điều thỉnh cầu kia của ông Danis, ta nên thương chẳng hết, có đáng trách gì.

Tôi tưởng thành-phố không cần gì mở nhà xẹc mà muốn kiếm xâu để làm công việc cứu-tế cũng được. Vì hiện thời nội Saigon chắc không thiếu gì sòng cờ bạc lén lúc.....

Tòa kiểm duyệt bỏ

.....Vậy thành phố ta cứ hỏi cho biết địa-chỉ, rồi mời ngày sai người tới đánh thuế, chẳng khoẻ hơn là mở ra xẹc hay sao.

NAM-CHÚC

Trời nắng gắt

Nguy cho mùa màng lúa gạo ở Bacliêu Soctrang

Nông dân ở Soctrang và Bacliêu rất lo ngại về mùa màng tới đây.

Vì trời nắng, lúa cháy, mới lo cấy lại, thì trọn tháng Nov. rồi không có lấy một nhỏ mưa. Lúa đã vàng chín gần hết, e cho mùa tới đây phải nguy.

Quan-thượng Dalimier đối với nông nghiệp Đông-Pháp

Liên-đoàn nông-gia gởi tới bổn-báo cây đăng lời thông-báo như sau nầy :

« Trong một cuộc hội-đàm, ông Dalimier thượng thơ bộ thuộc-địa, đã phủ-thác riêng M. Jean Leune là đại biểu thường-trực tại Paris của hội Liên-đoàn Nông-gia, thay mặt ngài mà nói cho nông-gia Đông-Pháp biết rằng ngài rất động lòng về cảnh nguy khổ của họ, ngài rất sẵn lòng tìm phương thuốc bổ cứu một cách mau lẹ, ngài lại xin nông-gia đừng có ngã lòng thất vọng và cứ việc tin cậy nơi ngài.

Liên đoàn chúng tôi rất lấy làm vui mừng tiếp được mấy lời cụ thượng thuộc-địa an ủi vững vàng như thế và chúng tôi xin chờ đợi sự thiệt-hành mấy lời nói đó. »

Hội-đồng Quản hạt định phái hai ông Labasthe và Nguyễn phan-Long qua Pháp

Bữa trước rồi, Hội « đồng Quản-hạt nhóm phiên riêng để nghe đại-biểu mình đi Đại-Hội-đồng về thuật lại công việc.

Phiên nhóm nầy, ông nghị-trưởng Mathieu vắng mặt, nên phó nghị-trưởng Labasthe lên thế. Ban đầu, Hội-đồng xin ông ông phó nghị-trưởng Nguyễn-phan-Long đọc công việc lại, nhưng hồi đó ông Long đi nhóm hội trễ, nên ông De Lachevrotière có dự vào nhiều ban ủy-viên có làm bảo cáo viên, ông Long bèn nhường lại cho ông De Lachevrotière.

Sau khi ông De Lachevrotière bày tỏ đủ mọi việc rồi, Hội-đồng lại chỉ trích nhà băng Đông-pháp. Hội -đồng có bàn về việc cử đại-biểu đi Tây dự vào ban ủy-viên liên-tịch.

Nhưng hình như lúc nầy chánh phủ tăng tiếu, nên chưa biết có chịu tiền sở phí cho hai ông đi không ?

Chánh-phủ Pháp muốn biết rõ hiện tình của Đông-dương

Ban thuộc-địa chờ ông Pasquier về tới Paris thì mời tới nói chuyện liền

Chắc độc - giả còn nhớ rằng chánh-phủ Pháp đổi quan Toàn quyền Pasquier về Paris gấp. Có lẽ người định cỡi máy bay đi cho mau.

Ban ủy-viên thuộc-địa ở Nghị viện tính hỏi ông Pasquier về tới thì mời ra ban ủy viên, để hỏi ông về tình-hình Đông - dương. Ban ủy viên còn xin với chánh-phủ nên cho Đại-biểu của các viện dân-biểu của Đông-dương qua Paris để dự vào ban ủy-viên liên-tịch...

Việc nầy, ban ủy-viên giao cho ông Scapini đề trình những lập thành - nguyện lên cho quan Thượng-thơ thuộc - địa chuẩ-xét Cửu-liêu-ban coi về công việc Viễn đông lại lo làm phúc-bẩm về hiện tình của Đông - dương cho rõ ràng.

Ý TƯỞNG BÌNH DÂN

MỘT VỤ KIỆN CHƯA TỪNG THẤY

Hồm ngày 12 Décembre 1933, tòa án Cantho, phiên nhóm xử việc hộ người Langsa, có một vụ kiện nên lưu ý.

Một người tiểu-cáo lối 51 người bị-cáo ra trước tòa, mà đòi số nợ là Hai mươi hai ngàn đồng và năm trăm hai mươi hai đồng năm cắt.

Nguyên số một ông điền chủ Annam, nhập tịch dân Pháp, ở tại Phụng-hiệp, Ngã bảy « Cần-thơ », có vay của hãng « Đông Pháp ngân hàng » Cần-thơ một số bạc là « ba chục ngàn đồng (30.000$00) đem về bồi bổ ruộng nương và sửa sang cho Phụng-hiệp cho được đẹp thêm. Nương « *Thiên bất tùng nhơn nguyện* » cho nên ông bị sóng khủng hoảng kéo ông đi, đã ba năm nay làm ông xũng-xẩng, nhưng đông tận lực với cảnh ngộ, rán hết phương thế, lần hồi trả cho hãng được « lám ngàn đồng » (8.000$)

Sau ông coi tình thế không êm, nằm bóp bụng cần răng, dứt ít đoạn ruột, mà đem giao cho hãng nào là đủ, nào là phố trệt, phố lầu của ông tại chợ Phụng-hiệp, để cho hãng thâu góp tiền phố ấy hoà lợi ấy mà trừ nợ lần.

Chẳng may sự buôn bán nơi ấy, càng ngày càng lụn, không được thạnh vượng như mấy năm xưa cho nên những người ở phố, vì bán buôn ế ẩm, phải thiếu trước hụt sau, một ngày qua một ngày lần quần thiếu tiền phố, kẻ mới tháng, người đôi ba tháng. Mà có phải mấy người ấy không lo, không sợ, để thiếu làm chi ? Ấy, nhằm lúc khó khăn kéo cả xuồng vào đường khủng hoảng ; dầu sở biết lo biết sợ cũng như kẻ đánh liều, vì chưng buôn bán kiếm cơm nuôi sống không khám có để dàu mà trả tiền phố cho hãng được. Nay hãng lôi cả tỉ ấy ra tòa mà đòi tiền phố và đòi ông điền chủ phải trả nợ 22.000 $

Theo ý của bình dân, mấy chủ thiếu tiền phố ấy chắc là trả không khám rồi, mà trả không đủ cho hãng thì bị thi hành những gia tư thập vật.

Mà tưởng có sai đâu, ngay hãy giờ hãng đã kêu Trưởng-tòa biên tịch tạm rồi mà. Vậy thì những người buôn bán tại chợ Phụng-hiệp phải giật nghề ít ra cũng 51 tiệm buôn. Chợ Phụng-hiệp là một cái chợ trơ trọi giữa đồng, nhờ có 7 ngã kinh, ghe có ghé vào mua bán, nay các tiệm bị đóng cửa 51 cặp phố, thì tính cảnh chợ nầy điều hiêu thảm đạm biết bao ! Còn 51 tiệm bị biên tịch hết đồ đạc, hết buôn bán, thì đói lạnh lúc bây giờ, Thôi phận nghèo phải sao chịu vậy ; nhưng e hại lây tới làng là khác nữa.

Sao lại có sự hại lây cho tới làng ?

Là vì hợp thôi buôn bán, tất nhiên phải trả bài sanh ý, mà bài sanh ý là vấn mạng của nước của làng. Nếu họ trả bài sanh ý thì năm 1934 tới đây, làng Phụng hiệp sẽ mất hết ít nào cũng 45-50 cái bài sanh ý, rồi cái lỗ lũng trong công ngân tết bối, và chợ không người nhóm, không có thể tranh vượng nổi thì tiền chợ phải

(*Coi qua trương* 6)

NHỰT SẼ ĐÁNH NGA CHĂNG ?

Cuộc điện Viễn-đông hôm nay có mối rắc rối, sự đó nguyên-do cũng bởi bọn võ-quân của nước Nhựt sắp đặt một cái chương-trình quyết định xâm lược hết thảy nước Tàu, Coi như hai năm nay, chiến vì thiệt hành cái chương trình đó mà đã xảy ra bao nhiêu sự rối ren giữa hai nước Trung-Nhựt vậy.

Nước Nhựt bây giờ chẳng những tóm vào tay hầu hết cái sanh mạng của Mãn-châu mà thôi, Nhựt lại còn chiếm đoạt cả một vài chỗ thuộc về phạm-vi quyền lợi của Nga ở Mãn-châu nữa.

Cho đến miệt Hoa-Bắc Nhựt không còn kiêng nể gì nhóng người cầm quyền ở đó và chủ-nhơn nơi đó một chút nào, mà sự hoành-hành hiếp đáp đó, hễ chánh - phủ Nam-kinh còn cầm quyền Trung-quốc ngày nào thì nó không bao giờ dứt đi được. Nhiều người tay trong của Nhựt, lại đỡ ngón xúi biểu người cầm quyền xứ Mông-cổ cứ chọi với nhau.

Đặng chi ? Thời rồi binh tấn tướng yếu, thực lực không còn, tức thì cái bài sa-mạc và đồng cỏ rộng kia cũng phải ngã về Mãn-châu-quốc là nước chư-hầu của Nhựt. Cách hoành-hành xâm-lược như thế đó, mà bọn quan binh Nhựt còn chưa thỏa lòng; hiện giờ họ đương lo đặt một con đường sắt mới để dùng vào việc quân ở trong Mãn-châu.

Đây không bao lâu, Nhựt có thể dùng con đường đó mà đem binh lính trải qua Mãn-châu lên đến giáp giới Nga một cách rất mau chóng, chỉ lối vài ba bữa là đến nơi. Còn Nga muốn đem binh lính từ Mạc-tư-khoa (*Moscou*) qua ranh Mãn-châu lại phải mấy ngày giờ hơn, ít nào cũng phải 10 ngày mới được.

Nhiều nhà chuyên-môn quân-sự nước Nhựt dám tuyên ngôn rằng bây giờ cả miền Bắc của Viễn-đông sẵn ở trong lòng bàn tay của họ rồi, thì đối với việc Nga đem binh qua đó, họ muốn ngăn cản lúc nào cũng được, dầu cho Nga có thiên binh vạn mã đi nữa cũng không lọt lưu gì Nhựt được.

Tuy nói vậy mặc lòng, Nhựt dùng phương pháp nầy được là khi nào có xảy ra giặc giã kia. Phải biết rằng không bao giờ Nga Sô-Việt lại chịu bó tay mà để con đường sắt Trung-đông của họ lại qua tay người Nhựt được đâu ; có mất con đường ấy thì Nga cũng phải đánh nhau chí tử với Nhựt một phen hoạ lắm. Cho đến cái bài cảng to lớn của Nga là Vladivostock và một phần đất ở phía Nam của bài đảo Sakhaline cũng vậy nữa chẳng khai nào Nga chịu cho Nhựt cướp ngon được.

Mấy chỗ đó của Nga, Nhựt thèm thiếu điều nhỏ nước miếng, một là chỗ hết cũng đó rất là hiểm yếu về mặt đông binh hai là ở cửa Sakhaline kia có mỏ dầu hôi nhiều lắm, lại là nơi có mối lợi đánh cá rất to, nếu Nhựt mà chiếm được thì nhờ đó mà Nhựt kiếm tiền thêm.

Nhưng cái lợi ấy cũng không quan hệ cho bằng cái lợi nầy. Một mai mà Nhựt tóm được hai chỗ nói trên đây thì cái biển ở bên Nhựt (*mer du japon*) thành ra một cái biển riêng ở trong địa-phận của Nhựt rồi, như thế Nhựt có bành trướng thế-lực của mình qua đến phía tây Thái-bình dương rất là lợi tiện dễ dàng, không có một cường quốc nào có thể ngăn trở Nhựt được.

Bởi với trận chiến-tranh sẽ xảy ra nay mai với Nga, hiện giờ trong óc của bọn võ-quân Nhựt có hai cái lý-thuyết đương xung đột nhau, chưa biết cái nào sẽ thắng cái kia được.

Thứ nhất, họ nói rằng trận giặc Nga Nhựt tuế nào cũng phải có thì tốt bơn bây giờ tự tà, gây nó ra mà đánh đi cho rồi, sớm chừng nào càng hay chừng nấy Nếu mình cứ trì hoãn thì thế-lực của Nga càng thêm thời mà tăng lên. Coi như những chuyện biến-động xảy ra rắm vào qua, nước Nga, nhơn đó mà lo chấn chỉnh tình hình trong xứ họ đã được vững vàng, lại còn không ngoan khéo lắm, làm cách giao hảo thân cận với các cường-quốc. Đó là cái chứng cớ rằng Nga thừa lúc bình an vô sự, mà lo xây dựng cho quốc-thế họ được vững vàng thêm.

Bọn phản đối cái lý thuyết trên thì viện lẽ rằng : bây giờ nước Nhựt cũng cần phải lo xoay dấu cho thế-lực của mình ở Á-châu thiệt được vững vàng đã là phải cần một thời-gian là hai năm nữa mới đủ ngày giờ tảo-trừ cho sạch những bọn phản đối Nhựt ở Mãn-châu và cất chỏ xong cái con đường xe lửa đã dự định lâu nay đó. Nếu cáo đường xe lửa xong xuôi rồi thì chỉ có việc đưa tay ra mà lượm lấy Vladivostock của Nga dễ dàng như không, chớ có gì khó đâu mà sợ.

Cái thuyết thứ nhì nầy coi bộ được thắng hơn thuyết trên, nghĩa là Nhựt chưa lật đật đánh nhau với Nga hãy giờ. Thấy vậy thường ta cũng nên mừng thầm cho cuộc hòa-bình thế-giới may ra có thể không đổ đổi xiêu đổ Là vì một trận giặc mà người ta cần đinh lại trong hai năm, thì mình có thể tin được rằng nó sẽ gắt lưu được. Dựa theo cái ý-kiến đó mà mình mừng « mơ » vậy thôi, chớ ai lại không biết chuyện rắc-rối đã xảy ra mấy lâu sau nầy ở viễn-đông, đã làm cho ta thấy rõ một lần nữa rằng không thể không xảy ra giặc-giã cho được.

(*Coi qua trương* 5)

THỂ THAO

Giao hạ Nữa trong ba bàn 6-2, 6-3, 6-0

Lần thứ tư, Giao và Nữa lại tranh đấu với nhau. Ai không tưởng là một trận quyết liệt chớ có ngờ đâu Nữa chịu thua Giao với một cái tỷ số nặng nề như vậy.

Hồm chiều chúa nhựt, vô đấu Giao thắng trước 2-1 rồi 3-1, rồi Nữa lấy được 2-3.

Lúc nầy Nữa đánh hay lắm. Tuổi mà Nữa đã cho Giao đi luôn tới 6-2. Qua bàn thứ nhì, Nữa thắng trước 3-0, rồi cũng để cho Giao cạo thắng một hơi 6-3.

Tưởng bàn thứ ba kịch-liệt lắm, nào ngờ Nữa thua mau quá, chịu vấn bạch-đinh (6-0).

.·.

ĐÁ BANH

Giadinh lần nầy trả thù Jean Comte, nghĩa là cũng thắng lại một bàn trọn.

Lần nầy, hai bên tranh giải vô-địch Tổng-cuộc-Tây.

Cũng tranh giải Hérauy, Victoria thắng Saigon Sports 4 bàn thua lại ba

.·.

ĐÁNH VÕ

Tối hôm thứ bảy, lại võ-đài Mayer đã khởi sự tranh đấu, để chọn lựa võ sĩ rồi.

Kỳ tới đây, có những tay cừ ra mặt.

VỤ ÁN

HO-THI-MAN

đã đăng trong trương

Độc giả cứ coi tới hoài sẽ thấy lắm sự lý-kỳ bí mật lắm.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Ven Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

MỘT TIN MỪNG. . . . .

Trong cơn kinh tế khủng hoảng...

HUYẾT-TRUNG-BƯU và DẦU-ĐẠI-QUANG **Đại hạ giá**

NGUYÊN GIÁ MỖI VE { lớn 2$00 / nhỏ 1$00 } *DẦU ĐẠI-QUANG một ve 0$20*

Nếu cắt tờ quảng cáo này đem theo lại mua thì được 30 phần thưởng. (tức là 1$00 bớt 0$70 mà thôi) kể từ ngày 20 Novembre tới 20 Décembre 1933.

Còn các thứ rượu bổ cũng bớt hạ giá.

ĐẠI-QUANG-DƯỢC-PHÒNG

27 Bd Tăng-đốc-Phương — CHOLON

Dainan-Koosi

NHẬP CẢNG — XUẤT CẢNG

KHO THỨ BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

ở đường Chợ mới Saigon số 46. đường Viénot (GIẤY THIẾP NÓI SỐ 448)

Bổn hãng xin cố lời cho qui ông ở Luc-Châu được rõ, mỗi tháng hai kỳ tàu đều có chở qua trên 1.000 thùng trà Đài-Loan (Formose) thứ thượng hạng thiệt ngon và rượu là *Bière* hiệu *Union*

ĐỒ-KIỂU : Như chén, tô, dĩa, lấy theo kiểu vở thánh *Lorange* rất kiểu thời, với những ông biết dùng đều công nhận cho đồ của Bổn-hãng là xinh.

Trong 21 tỉnh Bắc-kỳ đều có đặt Đại Lý.

Tổng-Lý ở đường Chaigneau số 20

Chủ-nhơn : M. MATUSITA

Kể ngày 1er Décembre 1933, Bổn-hãng sẽ nghỉ buổi chiều chúa nhựt.

QUÝ BÀ!! QUÝ CÔ!! LỊCH-SỰ

ĐỒ DÙNG GIẶT VÀ BÓP CỦA NHÀ CHẾ-TẠO

PHONG-TAI

43, Rue des Pipes

• SUCCURSALE

18, Rue des Paniers — HANOI

HÀNG TỐT — GIÁ ĐẶC BIỆT

Có catalogue miễn biếu.

PHẢI COI CHỪNG BỊ MẮC NGẢI!!!

Ai ai cũng ư biết bùa ngải là một vật rất hiểm nghèo dường nào, nhứt là mấy thứ ngải Châu giang, Xiêm, Thổ, Lào, đem xuống hai người Annam ta, hễ vướng đến nó thì thấy tên gia bại sản, vợ lìa chồng, con lìa cha, mốt lần mắc ngải là mỗi lần thêm thập phần tử nhứt phần sanh. Thiệt là một mối hại to, đáng sợ thay ; Đáng ghê thay ! !

Vậy ai muốn rõ Bùa ngải lại đâu mà ra, ở đâu có, làm sao biết nó dặng mà tránh biết học cách trị nó, khỏi cần rước thầy bà, và muốn học luôn cho bổ phép trừ các thứ xung khí, ác khí làm cho nhiều người đầu không, mắc ngải cũng bị xuốt xão hoài làm ăn không khá, có sự cản, trở luôn khi, trong nhà có người đau đớn bình hoạn mãi... Thì hãy viết thơ mau mau, hỏi cuốn sách đang in cho không, khỏi tốn tiền (song phải chịu một cọc có 5 xu phu tiền gởi sách đến nhà)

Thiệt là một cuốn sách, thuở nay chưa từng có, vậy ai là người biết lo hậu, cần phải đọc hết thảy — Phải hỏi cho sớm kẻo hết.

Thơ gởi để cho :

NGUYỄN-VĂN-TỒN

Villa Nelly — CHOQUAN

Lời rao

A. H. S. I. L. C.

Kính cùng chư qui vị Hội-Viên đặng rõ.

Bắt đầu năm 1934 tới đây, Bổn hội sẽ mở dạy khoa bút toán (Cours pratique de comptabilité) cho hội viên.

Vậy Anh Em Hội-Viên ai hàm mộ, chuyên về nghề riêng, nên gởi thơ vô mà học. Hiện đến cuối tháng chạp tây, thôi thâu đơn.

Thay mặt cho ban Trị-sự

HO-CONG-LONG

Banque Franco Chinoise

SAIGON

Muốn chụp hình cho chắc ý. khỏi hư, thì đây có máy hiệu LUMIBOX

này chụp bằng films **6×9** *kiểu đôi* nhằm cách 2 thước, 5 thước và bao xa cũng được.

Toàn bằng loại kim obturateur để chụp chơi và mau 2 kiểu đủ nhanh... 2 5o để chưn đứng. 1 sợi giây bóp.

Của hãng LUMIÈRE chế tạo dùng với Pellicule Ultra Rapide

TIN TRONG NƯỚC

Saigon

Vẻ vụ đi sân bắn lầm chết hai người

Chuyện hai người đi sân trông thấy hai con mất bò kéo xe trường là mất nai, nên bắt chết hai người ngồi trên xe bò, bào nầy đã có nói kỹ, hẳn ai cũng biết.

Từ khi vụ nầy xảy ra, thì kẻ bắn lầm nào kia nằm cón cao bay xa chạy. Thế mà có lớ bào đây kia nói người đi đã bắn. Sự thật thì hồm vay sở mật thám tiềm kiếm gặt lắm mà chưa gặp.

●●

Bắt được kẻ bắt lượng rất lợi hại

Hôm kia sở tuần cảnh quận nhứt có bắt được một đứa bắt lượng rất lợi hại.

Nguyên là thầy đội Vương vừa đi ngoài bọn tình nghi, nên hôm kia đây mới bắt được đứa bắt lượng đó là Trương-u-Lan tức Trương-ngọc-Linh, đã bị tòa án Saigon kêu án bảy lần tội ; về tội trộm cắp, lường gạt, du thủ du thực, chứa sáng lậu và không giấy thuế thân.

Linh mới 20 tuổi, học khá. Trước kia nó học trường Quốc Học Huế, hồi năm 1925 vì lo rèo mà thôi học, tức ấy nó mới 12 hay 13 tuổi thôi.

Ở trường Quốc học ra, Linh đi vô Saigon, nó tính trở xuống lấu quê thầy đã học thi những không được ; phải ở lại Saigon không bao lâu, thì gặp ngay khó, xui ra phải làm những việc bắt lương ; nên nay phải bị bắt.

Hôm trước Linh có ăn trộm đồ của quan chưởng-lý Erlème và một lần trộm đồ của người giữ biển hảng Bainier.

■■

Toan tự vận

Hồi tối hôm qua lúc 11 giờ rưỡi, có mệ người đàn bà miền bắc đạo tối 20 tuổi toan tự vận người đường gần chợ Bình-đình.

Người đàn bà ấy ở trong trong hẻm Paul Bert, vừa leo lên cây thor đầu vô vòng đây, thì người ta trong thấy trí hô lên. Linh tuần cảnh chạy đến mở dây đem nằm xuống liền hồi đó rồi chở vào nhà thương Chợ rẫy cứu chữa.

●●

Chuyện M. Pargoire kiện báo «Opinion»

huyện M. Pargoire kiện báo Opinion vì báo ấy phỉ báng ông ta trong việc nói cùng tế dân bắt nghiệp. Hôm thứ bảy tuần trước tòa xét khi trạng sự hai bên cãi rồi [illegible] định lại một tuần sẽ [illegible]

Sớm mai hôm kia, tòa đem ra xử tiếp. Ai cũng trông hôm nay tòa luyện án, nào ngờ tòa bác đơn của M. Pargoire kiện báo Opinion đòi bồi thường thiệt hại ấy mất.

●●

Luc-Tỉnh

BENTRE

Thằng con nuôi đại hiểu

Không sanh có đường thì đều cho sanh nuôi cũng đạo đường, phận làm con phải lo mà báo đáp lại công ơn của cha mẹ nuôi.

Chớ có ai như tên Kiến con nuôi của cô tư Quới tục thường gọi mợ hương quản Tuận ở kế bên nhà quan huyện Thuận đó đâu.

Đành rằng là con nuôi mà cô tư Quới rất thương tên Kiến, bởi vậy tâu nay nó xui tiền của cô cũng quá nhiều và làm tổn hao của cô không phải ít.

Đã vậy mà mỗi lúc nào nó hỏi tiền cô không đưa kịp thì nó làm như giặc nổi lên trong nhà, không ai chịu nổi và người ngoài hay đặng cũng giết thêm.

Hôm rồi nó nhậu rượu ở đâu lu bù về nhà cô tư Quới mà la hét om xóm, khẩu tiền cô tư Quới không hậu tôi ra nó bèn ấy dao toan làm dữ đối đầm cô tư Quới là mẹ nuôi của nó. Cô Quới, người lu hành nên nhất mới bàn cận làm chăng bì trình làng bắt Kiến giải đàm lên quan để nhờ tòa trị tội bội nghịch của nó. Tên Kiến đã bị làm về tội hành đạo mẹ nuôi và sẽ ra trước tòa nay mai đó rồi lời cái cũ chỉ đại hiểu toan lập dao đâp đường kia.

Kiến-Vân

●●

Một sòng cờ bạc rất tự do

Gần đây tại chân thành nầy có một bọn con trời mở ra mở sòng ga bạc, chơi rất tự do trên phòng ngủ nọ.

Trước khi tổ chức quan làng đàng tự cảnh sát rồ chăng tôi rin nói rằng chỗ phòng ngủ đó tuyệt bổ quan hệ với sòng bạc nầy, dẫn rằng cảng phòng chứa bài cũng nằm trong nhà ngủ; bởi vì bọn con trời biết lập để chứa cờ bạc mà thôi. Không phải bình chủ nhà ngủ đó nhưng sự thật như vậy.

Nhiều người nói bọn con trời chơi chát sòng bài nầu biết cách làm đói nên các nhà chức trách ở kế mộ bên mà cũng không thấy hay chi rảo. Bởi vậy chúng ng mới được vững một ngôi hàng riêng trong hồi kinh tế nguy nan bao buồn ế ẩm nầy vì nhờ đồng tiền xâu ở sòng bài nó đắp.

Giữa chân thành mà có một sòng bạc tài biệt lập, tựu tập điểm dan nhiều la bọn con trời. Với bão sao nơi đó hội như chỗ nầy lại không có sanh ra đám người giựt đồ trộm cắp.

Ông Pradier quan đầu phòng tự tuần cảnh là người bắt nhiều sòng bạc hay, vậy đâu ngồi ra tay dẹp dùm đám nầy cho dân châu thành vững bụng.

Ngâu-hâm

●●

CANTHO

Chi nạn thơ rơi

Bất cứ là nơi nào, thường hay xảy ra lắm vụ thơ rơi, mà nhiều nhiều kẻ cược rồi không ra tường chi hết.

Như hôm gần cuối tháng Novembre 1933 ở tại làng Phú-hữu (Cầnthơ) có xảy ra một vụ thơ rơi làm cho ai ai cũng đều thâm thương cho một người kia đã bất hạnh rồi mà phải chịu bạnh da xẻ thịt.

Nguyên là M. Trần-văn-Điều 54 tuổi, làm gật đen cho một nhà máy kia, vì lớn tuổi và lao tâm nhọc sức mang bịnh ho gần mộ năm thì từ trần trước khi lâm liệm, vợ, em M. Điều có rước chánh lục bộ đến khám nghiệm và đều khai rằng chồng và cha đau bịnh giả mà chết ; bản cận cũng đều đồng trong tờ vi bằng chứng nhận sự thật như vậy.

Chôn cất vừa yên xong, mẹ em lo mở cửa mả rồi. Thình lình vào lối 5 giờ chiều ngày 27-11-34 có quan Biện-lý, & thầy ấy cùng quan thầy thuốc Cantho chạy tàu đến kiếm rồ M. Điều, rồi bắt dân làng đào mả và mở bành ra, và sợ M. Điều ra coi phải bị người ta đánh chết hay không ? Tả ra quan Đốc-tơ xem kỹ lại thì là bị bành lao mà chết.

Tôi lòng sót sắn, xót thương đến dân nghèo khổ mà quan Biện-lý Cantho vì một bức thơ rơi, không nệ xa xuôi khó nhọc đến tận nơi xem xét, thật là đáng kính đáng phục.

Song đáng trách cho những kẻ tiểu nhơn kia, như có thù oán ai thì nỡ ngược ra làm, có khiến nhược thì thôi, chớ làm chi, làm cho cợ con người bất hạnh kia phải khóc than nhiều nỗi. Người trong làng nghe thấy cảnh trạng của M. Trần-văn-Điều cũng đều gạt nước mắt ở chước quản vô đạo. nầy khôn lắt. Theo chỗ biết của người viết bài nầy thì không ai đâu lạ hơn là cha con tên Ch...-S. và tên S. vì thù oán một thằ kia không biết sao mà trả, có thừa dịp ấy mới mưu ngu ta giết thơ rơi nơi quan Biện-lý rằng M. Điều bị thầy đánh mà chết ; hoa may có trả thù giùm cho chúng nó đặng chăng.

Nghe như vu nầy quan Biện-lý xét cho vì sự thù oán mà ra nên đã phó cho sở mật thám và quan chủ quận Cái - răng tầm kế làm thơ rơi kia trị tội.

Chung tôi đều mong sao chẳng sớm thì muộn những kẻ vô nhơn đạo đó sẽ ra giữa tòa mà đền bù tội lỗi của chúng nó vậy.

Hồng Nguyên

Laboratoire Rationnel de Prothèse dentaire

NHÂN-VĂN-NHIỀU

Spécialiste des maladies de dents

— PRIX FIXE —

Trị hết đau răm lại	3$00
Răng trắng hàm caoutchouc	4 00
Couronne	5 00
Răng cho đặt	10 00
Răng đổi nện 6c (pivot)	20 00

Matin 7h. à 12h.

Soir 2h. à 8h.

Bd Bonnard 58 — SAIGON

TIỆM BÁN HỘT XOÀN VÀ ĐỒ NỮ TRANG

G. M. IBRAHIM ET Cie

62 rue Catinat Saigon

Bán đủ các thứ đồ nữ trang vàng và bạch kim (Platine) hột xoàn chánh tốt, nội Saigon không ai có, đến nhà đó kiếm đồ nhận hột những tay và bảo-kiểm.

Giá tiền thật rẻ. xin đọc chân quí khách hàng ý.

Mới ra đời, mà thiệt hay!

Tôi trong mình ăn ngủ không được, công ngày càng ốm mốc đã được 6 tháng mới mới, đã các chứng bịnh của Phụ Nữ. Ứng thuốc đã thấy, thân hình tôi còn nhớ nhớn lên. Kể trên ba tháng nay, nhờ thuốc «Tiên đan tiêu được Tế và Phụ-nữ hồi tho thiên Dược» của M. Nguyễn-văn-Ngô Đốc-học Mỹ-tho tôi được lành mạnh tươi tắn như lúc còn xuân, ăn ngon ngủ khoẻ, cân thêm được 10 kilos. — Người quen cần tôi ở chợ Thạc-Nhiên, tên Nguyễn-thị Giác, đau tế cung mấy năm đi nhà thương mấy lần không giảm, biểu mỗ : người sợ về nhà chờ nếu chết ; may nhờ cũng 2 thứ thuốc nầy cứu tử hồi sanh.

Thiệt hai món bán được của nước nhà, nên tôi mới đăm chỉ cho chị em Phụ Nữ đáng không nhọc tiền và cũng không mất công nấu thuốc, lại ít tốn hao.

Madame PHÙ MÊN à Mytho

Lê văn Vinh

Horloger Spécialiste DE

BESANÇON

76

rue d'Espagne

SAIGON

ANGLE CATINAT

Sửa đồ hiệu đồng hồ nhỏ lớn và các thứ máy nhỏ như là:

(Compteur-kilomètrique. máy hát, máy đánh chữ, máy chụp hình vân vân...)

PHỞ

Mới sửa lại rộng rãi và sạch sẽ, giá thiệt rẻ, từ 18$ sắp lên. Xin đo nơi nhà hội Vạn-quốc Tiết-kiệm số 28, đường Chaigneau Saigon.

MUỐN BÁN

Một chiếc *Delahaye*, số trên 5000, 5 chỗ ngồi, mới rà máy tốt lắm, giá thật rẻ

Do nơi báo quán.

MÁY TIN CẬY NHÀ ĐÓNG SÁCH

P. Nguyễn-văn-Châu

86 16 Boulevard Galliéni

Kẻ gu d'Arras là tiệm đóng sách hạ lường tốt đẹp và giá rẻ nhứt ở Saigon.

CÔNG NGHỆ NƯỚC NHÀ ĐƯỢC PHÁT TRIỂN

M. Ba Quan thiện nghệ mài hột xoàn tran giỏi cẩm thạch, được thân chủ hoan nghênh lắm. Đông bào có dịp đi chợ cũ lại số nhà 58 đường Vannier, sẵn máy móc và quan sát cảnh làm công phu của nhà công nghệ chuyên môn.

Ecole Centrale du Commerce

Directeur : Trần-mạnh-Nhẫn

(Rue Vassoigne (Tân-định) dạy khoa và thương nghiệp rất tinh giỏi.

MỘT ĐIỀU LỢI

cho qui vị mua hàng

Tiệm PHORO-ACCESSOIRES mới Kọc

144 Rue d'Espagne 144

(ở phía sau chợ Saigon)

Bổn hiệu bán đồ thầy máy hát, đĩa hát đủ phụ tùng và các thứ đèn Manchon, đèn đầu lửa. Có thợ chuyên môn sửa máy hát và đèn Manchon Qui vị sửa đèn, sửa máy hát, hoặc mua hàng, từ một cắc bạc sắp lên. Bổn hiệu đều có tặng thêm xà-bông. Bán rao hàng trong 1 tháng mà thôi.

Giá rẻ đặt biệt, xin qui vị lưu ý. Tại đây cũng có bán các thứ bông tươi, trái cây và rau tươi Dalat chở về mỗi ngày.

Kính cáo độc-giả

Nhà thuốc danh tiếng hiệu « Ông-Tiên », mới cho chúng tôi hay, trong 5 ngày hội chợ có lao tác 17 đến 21 décembre 1933, tại vườn Chánh Soái, có mướn một gian hàng để làm quảng cáo độc-giả ai mua một gói thuốc thì nào, tặng thêm một gói nữa không lấy tiền.

Dịp may lắt có, nhà thuốc nầy có nhiều thứ thiệt hay như : thuốc Phong tinh, thuốc Bạch đái thuốc con nít có bán trái tim minh và thuốc ho bổ phổi.

Vậy ai có dùng rồi thấy hiệu nghiệm, nên thừa dịp nầy mua đặng giá rẻ bất câu mua nhiều ít cũng đặng cả người chưa dùng nên mua dùng thử ít tiền mà hết bịnh.

Mau lên bớ bà con.

VIỆT-NAM CÔNG-TY BẢO-HIỂM XE HƠI

CÔNG-TY NẶC DANH VỐN 200,000 ĐỒNG

Hội-quán : 66 đường Pellerin, Saigon

Điện-giây thiếp : ASSURAMA

Giây thiếp nói : 748

1° Giá tiền bảo hiểm rẻ hơn các hãng khác (mà làm 4 kỳ được, mỗi kỳ một phần tư)

2° Khiếu nại bồi thường mau mắn và lo đủ mọi việc cho chủ xe khỏi nhọc lòng

CAFÉ RESTAURANT & PATISSERIE

NGUYỄN-VĂN-DẮC

76 BOULEVARD BONNARD 76

CƠM TÂY — RƯỢU TÂY

BÁNH TÂY

Các thức ăn uống đều tinh khiết giá rẻ hơn các nơi

Trên lầu. — *Tối thứ bảy, năm, bảy và chánh nhựt có đờn ca.*

TIỂU-THUYẾT

TỘI VỀ AI?

Tác-giả: PHÙ-ĐỨC

— Thưa bác, thằng nhỏ nầy bây giờ ngon lắm. Tôi cho nó một thoi thì nó ngã xuống đất như trái mít rụng, kêu một cái thôi rồi vẫy tê tê.

— Mê! Nó chết sao?

— Dạ không. Tưởng hồn nó đi qua Tây phương phật rồi, chẳng ngờ nó tu chưa thành nên mới đi tới xanh-cả-bo rồi trở lại.

— Ý may, nó không chết. May lắm đa, không thì mấy mắc án sát nhơn rồi. Rồi sao nữa?

— Da rồi bọn du côn, đông bác ơi, có đến và chục vây đánh tôi, đem vật dao, đứng cầm bùa thui rồi vẫy tê tê.

— Ủy châu cha

— Song nhờ một mình anh hai đánh ngã hết, đánh chạy tứ tán mà nhờ ngó lại.

— Chà, anh hai nó võ nghệ cao cường quá hả.

— Ô, phải có bác coi mà lắm.

— Ủ... mấy nói lại sao rất tiết quá. Mà anh hai nó có giết vật nằm dưới đất đập một chơn lên ngực, nó vẫy vùng hết sức mà ngồi dậy không nổi.

— Nó gặp tướng núi rồi.

— Da phải, gặp chúa [illegible] lắm Ba Hoành dám xưng nó ... chúa du côn Chợlớn với anh hai nầy đây bác ơi.

— Đáng kiếp hết xưng hùng xưng bá. Rồi anh hai nó làm sao nữa.

Anh hai nhiếc mắng, biểu nó từ đây phải bỏ thói hung dữ, lo làm ăn lương thiện, rồi dở chơn lên tha cho nó chỗi dậy dám đầu chạy như chôn.

Ông hai Cảnh vỗ vai hai Long nói rằng: « Cháu thiệt là anh hùng nào kiệt bác khen lắm. Bọn du côn có gặp võ nghệ cao cường như cháu mới bớt thói hung hăn. Thôi đi thay đồ đi cháu »

Hai Long liền đi vào trong thay đồ rồi đi giặt áo quần bị vấy máu.

Đêm nay hai Long nằm nhớ đến Rô-be Bạc giận nghiến răng nên cơn ngựa hất tai tuất sắc nói thầm rằng: « Ủy! Đặng nghĩa Hiệp đây nè. » Tuyết-Sơn vừa muốn cất tiếng kêu thì Rô-be-Bạc cỡi con ngựa hất sải như bay qua khỏi xa rồi, chỉ còn thấy một vừng buội hồng phía sau mù mịt. Tuyết-Sơn vừa vui mừng rồi buồn rầu vô hạng. Buồn vì Rô-be-Bạc cỡi ngựa sải rất mau không thấy nàng, còn nàng muốn kêu mà kêu không kịp. Tuyết-Sơn day qua hỏi đứa tớ gái ông hai Cảnh rằng: « Em có biết người cỡi ngựa mới sải ngang qua mình rất mau đó không? »

— Da thưa chị tôi biết.

— Tên chi vậy em?

— Thưa chị người đó là công tử Bạc, con của ông chánh thanh biện ở Cholon nầy.

— Em không lầm người nào khác chăng?

— Dạ không, thường ngày bữa sớm mai nào, công-tử Bạc cũng cỡi con ngựa hất ấy đi dạo chơi nên nhiều người được biết câu.

— Ủ... em nói người đó là công tử. Chỉ nhà quê quá, không biết công-tử nghĩa là gì.

(Còn nữa)

Ít tiền cũng có thể đeo được hột xoàn!!!

HỘT « XOÀN MỚI »

Thiệt tốt, mài thiệt khéo (in hột xoàn Ấn-độ), giá rẻ — có giấy bảo-kiết đời đời (không chết nước đổi màu), chỉ có nhà trái hột xoàn chuyên môn « BA QUÂN » có bán mà thôi — Chỉ đáng tin cậy — Tiếp rước tử tế.

JOAILLERIE MODERNE
Tailleur de Pierres précieuses
« BA-QUÂN »
58, Rue Vannier — SAIGON
Ngang bên [illegible] Chợ cũ

Ai cứu hai đứa con tây...được thưởng...

Ông Albert Monges 5 số nhà 3 đường Vassoignes, gần chợ Tân định, có hai đứa con gái nhỏ. Hai đứa cứ đau hoài, làm rối cho ông lắm, một tháng đau không biết mấy lần, cứ nóng lạnh và ho, ban khóc đêm, và ói có gốc ban. Ông hết sức vời con chạy đủ phương mà không gặp thuốc. Có người đem chỉ ông mua thuốc ban « CHỈ LÍNH TÂN » về cho con uống thử. Ban đầu ông chê thuốc Annam không hay, nhưng cùng thế ông cho uống cang, uống ba ngày ba gói, ban lộ đầy mình, hết nóng lạnh, hết ho, mà gốc ban, từ ngày đó đều nay không còn tái lại con ông hết ông mừng lắm và ông có tánh vui vẻ ông thưởng 1$00 cho người đem chỉ, và ông nói: Tôi nay con tôi đau ban nóng lạnh ho [illegible] cứu cho uống « Chỉ-lính-tân » hết khỏi [illegible] uống thử mà [illegible] biết thuốc « Chỉ-lính-Tân » hay lắm.

Thuốc nầy có bán khắp cả Đông Pháp các gare xe điện và các nhà buôn có bán, ở xa muốn mua xin đọc nơi Madame Nguyễn-thị-Kính chợ mới Saigon giá mỗi gói 0$12

Bán rẻ mạt... Không mua thì không còn dịp nào hơn??

Ôi định bán rẻ trong vài tháng. Giá hồi trước 1$00, nay tôi chỉ bán 0$50 mỗi ve thuốc Đại-bổ « Tô-hồ Hoàn » Thuốc hết sức bổ, bào chế đúng toàn thứ sâm thượng hạng. Dầu yếu đuối, hay là làm việc mệt nhọc thế nào uống vào thì được khỏe khoắn lắm; làm việc cả ngày không biết mệt. *Ăn cơm biết ngon và ngủ đặng nhiều.* Uống chưng 5 ve sắp lên, thì sẽ thấy rõ, thân thể đổi khác thường, mặt mày đỏ lại vui vẻ và khoẻ khoắn là thường. Hiệu thuốc nầy tới nơi cầu chứng tại tôi, và có gởi bán khắp cả Đông-Pháp. Bấy lâu được đồng bào hoan nghênh lắm. Có gởi bán khắp các gare xe điện. Ở xa muốn mua xin đọc nơi Madame Nguyễn-thị-Kính chợ mới Saigon (giá mỗi ve 0$50 uống được hai ngày).

Cần kiếp... mỗi nhà... cần có.

Có một ông hãy treo thuốc dỡ trong nhà, không bằng chứa một hộp thuốc dán hiệu con Rắn giá 0$12, trị các chứng bình nguy hiểm. Thuốc nầy [illegible] lung lắm, bị chạy rất nhiều, [illegible] danh [illegible] lấy từng khắp cả Đông-Pháp. Trị bịnh tức [illegible] hơn hết, dán sơn đông [illegible] hộp, trị ghẻ lái, trị nhọt mắt rất hay. Thuốc rất ghê và phong đọc. Trị bịnh đau vú sưng cang, bạch đàm nhức lưng mỏi tay, mụn mụt nhọt, nước ăn chơn cục bướu mọc, lát. Dùng đến thuốc nầy quí ngài sẽ khen lặng vô cùng. Giá hộp nhỏ 0$12 hộp lớn 0$20. Xin đọc nơi Madame Nguyễn-thị-Kính chợ mới Sa-gon và các gare điện.

Người tu... người có đạo Phật...

Xin đọc Nữ-Giới Tập chí mỗi tháng xuất bản 2 kỳ, [illegible]. Nữ-Giới bổ ích được mấy hiểu [illegible] rõ được những đều hay hẻ, ăn ở Nữ-Giới còn chỉ phương pháp tu hành chánh đáng, giá mỗi quyển 0$12, sáu tháng 1$,30, một năm 2$,50. Mua Tập chí xin đọc nơi Nguyễn-văn-Lượng

27 Rue Verdun Saigon

SAVON VIỆT NAM tốt hơn hết

Chẳng còn bao giờ lo sợ

Thuốc ho giấy bạch của ông Châu-thọ-Nhơn nhà thuốc hiệu ông Đường gần chợ Đề-thám rất thần hiệu, thuốc ho nầy đều bằng thuốc ho quốc-nhân được.

Đờn ông, đờn bà và con nít từ 5 tuổi đến đều dùng được cả. Ho cảm, ho gió, ho phong mà phát ra ngứa cổ, ho có đờm khó khè trong cổ, ho sẳng hầu, ho từ ho ra huyết, ho lâu ho bình giả lâu năm, làm việc gắn sức mà sanh ra ho, các chứng ho lâu hay là mạn, thuốc ho nầy đều trị được cả.

Uống một hoàn thì thấy hiệu nghiệm liền. Giá tiền 1 hoàn 0$10. Mỗi hộp 20 hoàn 1$00.

Có gởi bán nơi các nhà giấy xe điện (gares) có lo gởi theo thuốc chỉ cách đăng lý lưỡng.

Bổn hiệu cũng chịu gởi thuốc bằng cách lãnh hóa giao ngân (contre remboursement).

Như quí vị có gởi thơ hay mandat lại mua thì đề tên như sau đây:

BỔ-AN-ĐƯỜNG Pharmacie Antique
M. CHÂU-THỌ-NHƠN Govap-Gialinh

Chọn lựa sự thật với sự giả

CÓ BỊ BỊNH Đau trong ruột NÊN NGỪA TRƯỚC

Bởi mấy tiên hóa vật-thực của người ta nếu có rối bị bịnh là gì? Con người mầu huyết suy kém làm cho cái bao-tử (Dạ dầy) yếu sức vận động, nên đồ ăn nặng bông tiêu được. Bởi đồ ăn ở trong bao tử mới sanh ra sên-lãi, bón uẩn sinh ruột đau bụng.

Đau bụng có nhiều chứng: Đau bụng rất đau bụng máu, đau bụng bão, đau bụng kiết đau bụng gò cục và đau bụng hơi.

Mấy chứng bịnh đau trong bao-tử đau rốt vớn kể tiên ai đã bị mau mau lo điều trị, nên để lâu ngày nó mọc mục ở dạ dầy hoặc thối mà thì rất nguy hiểm khó chữa. Bịnh mới phát ra mười ngôn trước tôi hãy nài mua cho được một phương thuốc bổ gia-truyền riêng Đức-Trong Annam là một thứ thuốc bổ để đến bây giờ Annam mình mới có lần thứ nhứt và xin nhớ kỹ cái nhãn nó sao nếu nhánh cầu chứng tại tòa Sai-gon nếu trong ít lần thì thấy giảm bịnh đã có nhiều người dùng rồi, [illegible] công nghiệm. Mỗi gói 0$60

Mua nhiều gọi nơi nhà thuốc ĐỨC-TRONG ANNAM, số 358, đường Cây Mai (gần cầu Cây Mai) Cholon.

Đã bán tại Nguyễn-thị-Kính Saigon. Hoành-Trí, số 15 Ohier Prompenh. Nghĩa-Trong Chưởng: nguyễn thành Vĩnh-long: Minh Nguyệt Phan-Thiết. Nhà in Lê công Oanh Soctrăng. Maison Bước lên, bán đồ nội-hóa, Bacliêu.

POSTE DE POLICE

Cho gạo le 12 Septembre 1933

A Monsieur Lê-văn-Nhuận
Dépôt Tam tỉnh y quán Hanoi
27, rue du Marché de Thị nghè
GIADINH

Kính thưa Ông,

Hôm ngày 5 Septembre 1933 tôi có nhận lãnh động 2 ve thuốc [illegible] lầm sư ngủ hồ và 1 bức thư của ông, chỉ rõ cách thức dùng ti uốc bổ A-phiện, qua ngày 6 Septembre tôi liền uống thuốc [illegible] bổ Á-phiện. Nay tôi bỏ đặng ngay [illegible], mà trong mình tôi [illegible] mạnh giỏi như thường không phá. Không buồn bực chi [illegible]. Quả thiệt thuốc hiệu Tâm sư ngủ hồ, bổ Á-phiện của ông rất nên đại tài y theo lời bổ cáo ông nói không sai một tí đã có mua nhiều thứ thuốc mà uống bổ cũng nhiều lần mà tiền [illegible] hết lắt cắt. Nay tôi nhờ hiệu thuốc của ông mà bổ đặng cái bịnh giiền nầy thì ơn ông chẳng khác nào nơi biển, tôi chẳng hề quên ơn ông vậy tôi xin ông làm ơn gởi tiếp dùm cho tôi mua 1 ve thuốc hiệu Tâm sư ngủ hồ 1$00 và một hộp Sâm nhung giá 2$00 cộng là 3$00 vì ve thuốc 5$00 tôi uống hết phân nửa rồi. Ông gởi tiếp cho tôi đặng tôi uống tiếp luôn theo.

Nay kính tạ ơ.

Le chef poste de Chợ gạo
Le Phó Quản
HUỲNH-VĂN-KIỆN

Mới in rồi

tại nhà in Đức-Lưu-Phương
158, Rue d'Espagne — SAIGON

1° HỒI DƯƠNG NHƠN QUẢ
2° TIỂU TRẢI CHỈ ĐỊ *trọn bộ 4 cuốn.*

LỊCH "TAM-TÔNG-MIẾU"

NĂM GIÁP-TUẤT - 1934

Lịch có đủ ngày Tây, ngày Annam, ngày vía Phật, Tiên, tuần lễ, hành, tinh, trực, nghi, kị, ngày lễ nghĩa, văn văn... Lại trong mỗi từ có đề một câu tư tưởng hoặc một câu Thánh ngôn rất trong kinh sách Tam Giáo (Phật, Thánh, Tiên).

Mặt lịch năm nay in ba màu, xem rất đẹp.

Cũng như các năm trước, lịch nầy bán lấy lời để in kinh, nhang đèn trong chùa, giúp nhà trường (của chân lập) và làm việc phước thiện.

Giá bán lẻ 0$40

Mua nhiều, tính giá riêng. Xin viết thơ cho:

Monsieur VÕ-VĂN-THẠNH
Tam-Tông-Miếu
SAIGON

CÔNG-TY

Forvil và Docteur Pierre

Dầu thơm
— : Phấn : —
Sa on rửa mặt
Nước súc miệng
Savon đánh răng

KHẮP CÁC NƠI ĐỀU CÓ BÁN LẺ

Đại-Lý độc quyền
INDOCHINE IMPORT. C. HUCHET
40-46 Rue Pellerin — SAIGON

THUỐC TRỪ NHA PHIẾN CỦA NGUYỄN-NGỌC-THÁI

Bà cần hơn ngàn bịnh, miễng hậu giang đều biết tiếng. Thuốc uống êm, bổ và mát ruột không có chất nha-phiến, trừ tuyệt căng. Uống đi làm việc như thường. Ai mắc phải bịnh nầy nên mua mandat gởi đến khỏi chịu tiền sở Phi chi biết.

BÁN HẠ GIÁ
Ve 100 hoàn số 1 1$00
Ve 50 hoàn số 2 0$50

XIN CHỦ Ý: *Có trữ bán đủ các hiệu thuốc gia-truyền của các bậc tiền hiền danh y An-nam. Đại-lý bán lẻ các thứ báo chí.*

NGUYỄN-NGỌC-THÁI
Souvenirs Dragon D'Annam — RACHGIA

thèm lắm!..

SAVON VIET-NAM THIET TOT

Chống với nạn kinh-tế

0$27 0$27

Sữa bò nhãn xanh bầy kiểu khuôn đã ngon nhứt. Giá giá được chịu cho nhứt nước trong năm 1933, cho các đại học-đường, nhà bảo-sanh, nhà thương con nít, nhà phước thiện. Các tiệm lớn toàn hảo Đông-Dương đều có bán.

FREXOR
Grand Mac-Mahon — 43, Quai de Belgique, Tél. 238

PHÂN THU-CÚC TỐT NHỨT

Đoản-thiên tiểu-thuyết

Duyên trẻ, duyên già

Khỏi chỗ Cai Rằng cách chừng 1000 bước, theo con đường xe lửa chạy xuống Cái Tắc, có một cái nhà lá cất dọc đường lộ xe hỏa, một cái nhà chái nhà lá song nhà sáp đặt nghiêm trang, dọn dẹp sạch sẽ, nên đứng ngoài xem rất coi đẹp lắm. Nơi cửa sổ nhà lá có treo tấm màn thêu theo lối làm thời; trong nhà có mấy cái ghế tây để nơi ghế. Trong nhà lại thấy treo thêm có bốn người thiếu-nữ làm cho ta sinh nhã rang những món đồ thêu thêu chắc do tay cô thiếu nữ ấy ra và ta lại còn trông thấy là người cô gì nhiều học vấn nữa. Mà thật có vậy, nhà rằng! nhà cô bà Lê-thị Nữ vợ ông Đoàn-văn-Đề trước đây làm thông ngôn tòa tại Cantho đã chết cách ba năm nay đó, lại của bà mẹ đứa con gái tên là Đoàn-thanh-Hoa-hồng ông Đoàn-văn-Đề sanh tiền thì có cho cô Thanh-Hoa đi học « Nha-Trang, khi ấy qua cô đi rồi thì cô thôi học về ở với mẹ tại Cái-Rằng. Bà Lê-thị Nữ bấy tức ở với ông nhà cần kiệm nên bấy giờ mà vẫn dư chưng mấy ngàn đồng bạc, bởi vậy mới chôn cất ông rồi thì hai mẹ con trở về Cái-Rằng mua mảnh đất gần cho cô một cái nhà nhỏ hai mẹ con ở coi đường số tiền lại cho vay đặng kiếm lời coi dụng mỗi qua mỗi tháng. Ở xóm nầy ai cũng đều biết cô Thanh-Hoa là con nhà gia giáo lại có học thì hễ nhìn sắc xem rất mến nể, trong thì đứng dịu dàng đằm thắm phơn phơn mà 18 tuổi thương bông cô đi chợ thì ấn một tấm thường áo xuyến đen, quần vải lem cô đeo một sợi giây chuyền nhỏ và mấy chiếc đồng trong mà hễ cô bước chân ra khỏi nhà mà đi đến đâu thì cũng ai ai đều đều khen, nhứt là mấy thầy còn trẻ ai cũng trầm trồ con mắt...

Tám giờ rưỡi sáng thấy bà Lê-thị Nữ ngồi trước cửa khóc thức thích, mấy với người lối xóm lại thăm lân xân, có hỏi Trầm là người lối xóm chạy lại

– Việc chi mà bà khóc vậy ?

– Ôi ! chết lôi đi thôi ! Lại đi Con Hoa nó bỏ rồi nó đi đâm lối hôm nầy rồi, nó có để lại một cái thơ đây mà thôi.

– Nó đi đưa cái thơ cho ai ? – Nó có nói sao ?

– Đây cô cho đây mà ... thì biết, cô trầm lấy thơ đọc xong.

– Cha tôi nghiệp quá con gái mới lớn lên bị người ta dụ dỗ, nên nghe lời, thôi không sao đâu việc đã lỡ rồi, cô đi tìm rõ cô về cho, cô bỏ đi được hay sao mà đi khóc. May không biết chừng mà cô gặp người tốt, có lẽ cô cũng nên người được.

Cảm nói nẫy lẽ câu nói của bà Trầm, ở thì xóm mà vậy đi an ủi bà Lê-thị Nữ cho bớt buồn vậy thôi, chớ con gái mà bỏ nhà mà theo trai thì lư con hỏi nào mà chăm chế được.

Ngày thường qua rồi mau mấy lo mà đã hơn rồi tháng, Bà Trầm-thị Nữ lấy làm nhớ lắm vì con khuyên con nên cô ngoan ngoãn sau được vì hôm bà được một cái thơ của con bỏ về thú tội và xin lỗi, và nói rằng đã có chồng ở Saigon, thì bà lấy làm buồn rầu lắm vì cô con sanh con mà không được gả, lại để nó ở đó mình nó cần chốn nào tự ý lấy của mình nó nữa là, nó ở với bà một nhà, mà nó có tính bà không biết, theo lớn nó nó đã lớn người gác gác làm việc nhà nước lại lấy nay đó. Đi nên đâu nó đi theo, cực chẳng đã nó phải lấy mà theo chồng. Cô nói đưa đến của bà Lê-thị Nữ còn chỉ nằng bằng. Bà người lại bà hỏi lục nhỏ lên tên đó 24 tuổi, mà ăn đợi cha mẹ định đôi cả lần Cô không có đâu mà vấn mình như nó vậy, hèn chi cô Thanh Hoa ra đọc viết thông lắm nói những là nam nữ tình quyến, phụ nữ giải gì em sinh mà bà nó tính không để ý đến. Bà nó đâm bâm trong miệng rằng :

– Thôi muốn vậy tao cho vậy, tao bán hết nhà cửa rồi tom góp bạc tiền tao theo lên Saigon tao tìm nó thì coi mấy gái phòng nó đâu cho biết.

Vài bữa sau bà đã sắp đặt xong việc nhà, nên ra đón xe hơi mà đi Saigon.

Bà Lê-thị-Nữ tuy có chồng làm việc vậy mặc dầu song bà ăn ở theo nề nếp, cũ bà đã có cách mua [illegible] nhứt của bọn gái làn thời lắm.

Bởi vậy bà qua hơn mươi phút đến bà ở cho thầy, nhứt là xứ Saigon. Khi lên tới Saigon bước xuống thấy xe hơi bà không biết [illegible] gặp quán lại lưu [illegible] mà lấy hết tiền bạc. Cho nên xe liền nổ lại nó mới lên đặng nó đưa đi đến khách-sạn mà nghỉ, vậy mà bà cũng không dám, bà đứng nhắm nhìa một hồi lâu, bà xe kéo nói hoài không được bà rả nhàn bao đi hết. Bà đứng mặt hồi lâu xem người nào coi bộ cũng lạ mà, nhiều người coi sang trọng quá nên bà muốn làm quen mấy người mà không biết ai, mà đâu có một người mặc áu phụ bước đến gần bà, lại dòm bà một cách chân chỉ, bà bèn dành bạo chào người ấy theo phép lịch sự người ấy cũng chào lại rồi bà hỏi thăm như nghĩ nào rồi tiền và tử tế, cách ở ngu làm sao, các việc cần ích cho bà, bà đều hỏi hết. Thầy nẫy lại cũng lo người cưu về, khi nghe bà hỏi liền đi hết cách thà của bà muốn lại khuyên: bà cho đi nhà ngủ mà phải bao tiền bạc. Thầy lại mời bà về nhà thầy mà ở cô cần dùng tìm kiếm ai thì mà cho người đi đường đi được bao [illegible] không thông thạo đường thì viết đâu mà đi.

Bà cui mừng vì xứ lạ lại gặp được người bao tâm [illegible] tuổi, nên bà nghe liền và theo hãy ăn mà về ngày đó mà.

Thầy nẫy là Hồ-minh-Thanh làm thơ ký tại ngày Cantner Saigon, mướn mỗi cái phố chỗ đường đường Pellerin. Nhà thầy chỉ có ai chỉ có một mình hãy và thầng Thiên lu đứa ở nhỏ ấy, và lo phục sự cho thầy mà thôi. Bởi vậy bà Lê-thị Nữ ở đó được tự do, có mới đi ngay sau thì bà quen biết cách ăn thói ở trong nhà của thầy Thanh rồi thì bà cũng mới mà thôi thường, song bà nói con bà có chồng trên Saigon mà thôi chớ cô xứ gì khác thì bà giấu kín Thầy Thanh làm đặt việc phải thì trong bụng cả ý vui nên thường bữa thầy đắc bà Lê-thị Nữ đi cùng chợ mà tìm con gái bà, đặng thân song đã có hơn 20 ngày mà không tìm ra tích chi hết.

Gần nhà thầy Hồ-minh-Thanh lại có một người vẫn Lê-đắc-Chi làm planton cho sở Thương-mại tuổi đáng 45 xem tướng mạo phương phi hình dung trắng kiên thường bữa hay tới lui chơi với thầy Thanh, hai người tương đắt nhau lắm, không biết tại sao lúc nẫy Lê-đắc-Chi lại qua nhà thầy Thanh thường lắm, lần lần lom quen với bà Lê-thị Nữ mới lâu quá Lê-đắc-Chi nói chuyện với Lê-thị-Nữ nhiều hơn. Thầy Thanh thấy vậy nên hay bỏ đi ăng đề cho hai người chuyện vãng chơi vậy thôi.

Kiếu đến đến như vậy thì ai ai dòm vào cũng biết hai người mến nồng với nhau quá lắm. Thầy thành chẳng vợ rồi mới. Chẳng còn ái ngại gì nữa bà Lê-thị-Nữ bây giờ đành về ở với ông planton Chi, mà giữ trọn niềm làm vợ.

Một hôm bà Lê-thị-Nữ qua chơi nhà thầy Thanh bấy lâu bà hỏi thăm thầy Thanh cần cử gia thế thầy giữa hoài không hết, nay nhơn bà thấm thầy Thanh vui vẻ bên thừa dịp hỏi thăm, thầy không hiểu bữa nay lại sao mà thầy Thanh lại nổi với bà rằng thầy có vợ sang trốt tháng nay vì thấy không được mạnh nên thầy đã ở với bà già thầy dưới Bến-tre thì lại nói cách mấy bữa rày vợ thầy có đến cho thầy một cái thơ mà tỏ cho thầy biết lúc nẫy vợ thầy hà đan rồi, trong 3 ngày nữa thì sẽ lên tới – Bà Lê-thị Nữ, bây giờ cũng không giấu thầy mà tỏ thật cho thầy viết con gái của bà đi hoang nên bà bỏ nhà lông lên giấm con gái của bà thì bà sẽ đề nó làm niềm thiệp cho Thầy mà đến ở bữa một bà trong lúc bà lỡ bước.

Ngồi cửa bước vô một nàng con gái lối 20 tuổi ăn xanh mặt coi hơn lý, đeo thêm vậy đu đen mặc bộ đồ hồng đen xem bộ người ấy có rất nghiêm trang lễ chính bước thẳng vào cửa nói thầy Thanh ở, lúc nẫy đó 3 cô đi khi bước vô đến nhà thầy Thanh nhớ đuôi đến nên thầy thấy mặt nàng ấy thì biết rằng là Uả minh mới lên tới Sài-Gòn Planton Chi và bà vợ nghe có tiếng người la vô nhà thầy Thanh thì cũng chạy qua coi ai, khi bà Lê-thị Nữ bước vào nàng con gái bữa thấy thì la lên rằng. Ở mẹ, rồi chạy lên quí lạy dưới chân bà Lê-thị làm la không hiểu chi nữa vì đứng dậy đỡ nàng ấy lên và xem thì quả là nàng Thanh Hoa là con gái của bà, chứng ấy bà mới chết đứng không nói đứng tiếng chi. Hai mẹ con nhìn nhau mà khóc. Ông Plan on Chi và Thầy Thanh bây giờ mới hay việc nầy là tự nơi mình nẫy ra hết thảy, mà là việc của mình không mà thôi. Thầy Thanh và vợ bên hiểu mới nói cần mình lắm, bởi vậy cả hai lạy mà chịu tội. Còn bà Planton Chi bởi gốc đi tìm con mà thành chồng vợ thì cũng thọn với con nên ai cũng không chấp nhứt lỗi của ai, đành chịu giải hòa nỗi phân nhau nhà ai nấy ở. Bây giờ mới hay thầy Thanh là người quê ở Bentre bởi trước làm việc tại Cái Rằng sau dắc Thanh Hoa về Saigon vin thôi làm nhà nước mà [illegible] Chau nen vậy.

Thuy Điểu

—HẾT—

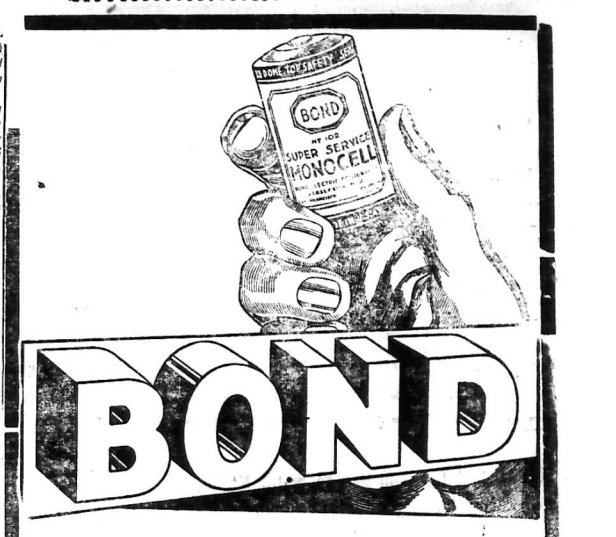

Thắp đèn đi bắn bằng hơi điện, đèn rọ với những binh hiệu «BOND» bền lâu hơn ba lần với những binh khác

Trữ bán trong Đông-Pháp :

AUTO-ACCESSOIRES MAISON DIDIER
61, Rue Pellerin -:- SAIGON

Đồ-như-Liên
91-98, Rue d'Espagne, 91-98

Cho mướn máy viết đủ thứ hiệu máy. Khắc con dấu khắc bình người có [illegible] Làm mộc bia bằng đồ đồng thau. Bán đồ phụ tùng xe hơi cũ mới. Sửa máy hát, máy viết, có đủ đồ phụ tùng. Bán máy hát và đĩa đủ thứ hiệu. Cao-lanh, Nam-kỳ, trong kỳ Bắc-kỳ.

Téléphone số 0.99

HÃNG TIỆP DÀ LẠI NHIỀU
Đồ kỹ Nghệ Bắc
Đồ đồng đỏ đen, cẩn chạm
Thêu Ngà, Sừng, Sơn thiếp
BUÔN NHIỀU BÁN NỚI
ĐỨC-LỢI
Mới 165-167 rue d'Espagne — SAIGON
Gần Chợ mới Bến Thành

«TỪ NAM CHÍ BẮC»

Mỗi đồng bào từ Nam chí Bắc, chúng tôi trường cũng nên giữ thứ nhà thuốc «HỤC-HÀNG-DƯỜNG-HÀNG» môn bài 130 đường Sabatier bên kia lò đèn năm ngọn. Cholon.

Nguyên ông chủ nhơn P H D.H. là Hồng Quang đại ý sẽ đây, mấy đời truyền nối về nghề thuốc tại Thượng hải nơi con đường Nam-kinh số 19. Từ quan chí dân, từ người giàu kẻ nghèo ai ai cũng là rõ biết rằng nơng một lòng cứu thế ít nhơn trị bá bịnh như thần chẳng khác nào viên thuốc tái sanh.

Nay sang qua Nam-kỳ lập thêm một tiệm ngành nữa tại Cholon. Những dược-tính, dược đầu, những Cao Bơn Huờn Tán tự tại tiên sinh giám chế theo cách kiểm thời, và rất hợp phong thổ nơi Nam Trung-Bắc-Kỳ ta.

Những thuốc : Thần hiệu thối nhiệt đơn. Lập du phát lãnh huờn hoạnh nhơn nhi khái lộ. Cứu cấp tinh thần thủy, Bạch trược Cao. Xá lý Bạch trược. Bạch đái dược thang. Đồng bào khắp ba kỳ hãy dùng thử một lần và xin nhớ nhãn hiệu : « Mệ bông con » kẻo lầm mà giá mạo, thì sẽ thấy tới chẳng tài sao chẳng ngăn nắp.

QUẢNG NGỌC-SƠN và ĐỖ-MINH-HẢI
CHOLON

THIÊN HẠ ĐỒN
danh vang bốn biển, tiếng dậy tám phương là thuốc trị bịnh PHONG-TÌNH và BỒ Á-PHIỆN

Ở Lanhơn gởi lại bào chế chẳng dùng cốt á-phiện. Cách bổ giảm đã mát mà lại là dân cho lâu nhược bực nào trăm ngàn người, cũng không sai một, làm việc khoẻ mạnh sai vô như thường, chẳng sợ sanh ra chứng bịnh gì hết, đi đường đàng trí hết rất tiện.

Một ve 100 hoàn giá 1$00
Ve nhỏ 50 hoàn giá 0$50

Hút it, 2 cùng 3 ve đã bỏ ai nuôi chẳng sai. Có trữ bán tại Gare Cattinat rue Mayer 128 Tân định. Boulevard de la Somme 86, rue Amiral Courbet 45 và rue Vanier 74 Saigon, nơi tiệm đều có danh tiếng xưa nay đồng có bán thuốc hiệu Tiêu-hồn-tiên, ai muốn cầu phải ngừa hiệu lấm giả mạo. Còn bịnh Dương-mai cùng đau Lậu ai bịnh nặng nhẹ bực nào, uống trong người 1$00 tuyệt nọc. Đường sinh dục cũng thêm sung tức. Dương mai một ve giá 1$00 uống 7 ngày. Đau Lậu một ve giá 0$50 uống 2 ngày. Thuốc gởi hàm hóa giao ngân cho ông Mandai gởi cho M. Lê văn Tâm-marcyant Boulevard Albert Ier, N° 148 Dakao – Saigon.

Hiệu nhà thuốc đã tọa hóa rồi hãy đã Lao-Bonne.

TRỊ BỊNH HUỀ-LIỄU
NHƯT SỚM NHỊ MUỘN

Ai đã lỡ mang các chứng bịnh huề liễu thì nên sớm uống thuốc Tứ-Ngọc-Liên, đã mau khỏi và chắc chắn lành tận nọc. Ai đã chạy [illegible] trong kỉ đáng hết, hễ các bịnh [illegible] chứng là kỳ. Dân bà có thai [illegible] di truyền, đứa bà bị ngọc đi [illegible] nhiều có hơn mười [illegible] bao liền, đã có tiếng [illegible] Sơn [illegible] đã trị chứng nầy ở Saigon [illegible] Kính

Các [illegible] bịnh [illegible] kể bịnh thì [illegible] gởi cho

Hemacie [illegible] THÀNH-SƠN
[illegible] CANTHO

Hôtel d'Annam Dalat
Villa meublé Téléphone 36
Cất trên đỉnh núi cao 1500 thước

Kính cùng quí khách.

Ngôi hàng nầy bấy lâu tôi cho người khác mướn có khi qui khách đến chẳng được vừa lòng kể từ ngày 1er juin 1932 tôi làm chủ lại gặp hồi kinh tế tôi hạ giá mướn nhiều qui khách đi cơ gia quyến đông đảo đến Annam rất lấm lại chọn được chỗ nghỉ mát thanh tinh hơn các nơi.

Qui khách ở Saigon và Lục-tỉnh muốn hỏi đến chỉ xin đến M. Võ văn Đâu 169 Rue d'Espagne và M. Bart 84 Rue Barasse Saigon = Kính mời

Ng-văn-ngọc-Chức Directeur-Propriétaire

Hội vạn quốc tiết kiệm

Hội hiệp-bổn nhơn danh Pháp, dưới quyền kiểm soát của Chánh phủ Đông-Pháp.

Vốn 1000 000 lượng
Thương-Hải) đã đóng tất cả và 8.000 000 phật)
Lăng)
Quan Lý cuộc Đông Pháp
Saigon 26, đường Chaignau chỉ nhánh tại Hanoi : 58, Đại lộ Français Garnier.

Muốn dự để
Lập tư bổn
Muốn có sẵn vốn
cho con cái lúc đi học
Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học

Thì hãy mua vé của Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm :

Vé $ 1.000 trả mỗi tháng P $ 0.00
Vé 500 trả mỗi tháng 4 00
Vé 250 trả mỗi tháng 2 00

Đồng dự vào

1° – Cuộc xổ số hằng năm lại mỗi tháng kể từ tháng sau
2° – Cuộc chia 1/3 tiền lời của Hội sau khi đóng đặng 2 Năm.

Hội cần dùng nhiều người chân và tử tế đặng làm quảng lý những số mà hội chưa có người thay mặt.

COLLE PRATIQUE DE COMMERCE

[illegible] năm 1931, bổn trường [illegible] Comptabilités, Anglais [illegible] đang ban đêm từ 8 h. [illegible] Lúc ban thanh niên vì công việc [illegible] Không thể học bổn [illegible] học sinh mới bổn trường [illegible] Đến 8 trường [illegible] nhiều ban xin hỏi. Hẹn đến cuối tháng December, hết nhận thư học tối. Giá tiền học mỗi khoảng 4$.

Le Directeur de l'Ecole :
M. LƯƠNG VĂN-HẬU
Diplômé d'Ecole Supérieure de Commerce, Titulaire des Certificats d'Enseignement commercial Per
Chef de la Comptabilité d'une maison de Commerce Saigon
Expert-Comptable près les Tribunaux

Lúc các ngài bị nhức đầu, chóng mặt, sổ mũi, ăn không tiêu vân vân [illegible] ngài đừng quên DẦU ĐÔN-HUÂN là món đồ nội hóa VỪA TỐT NHỨT, VỪA RẺ HƠN HẾT, VỪA TRỊ ĐẶNG BA CHỨNG mà các ngài cần tốn có 0$15 thì được 1 ve dầu rất quí và lại giúp ích cho người mình được.

CÓ TRỮ BÁN :

Tăng-Đức-Vân 91 Boulevard Paul Bert Dakao — Phạm-văn-Hầu 115 Rue Mayer Tânđịnh — Huỳnh-Kỳ-Sang 30 Rue Vannier Chợ-cũ Saigon — Nguyễn thị Ếnh marché central Saigon — Lê văn Ngộ marché Phú-lâm — Võ văn Thời marché Bến-lức — Nguyễn thành Liêu marché Vĩnh-long — Nghĩa Trọng 30 Boulevard Saintenoy Cholon — Ngô văn Niêm 27 Avenue Dolignol Sectrăng — Kim Hưng dược phòng đường Rue de Huế Tourane.

N.B. Thơ từ xin đề nơi nhà thuốc Đôn-Huân-Đường 225 rue de Cây-Mai Cholon

Thuốc THIÊN-THỜI của Pharmacie NGUYEN-VAN-TRI ở Mytho chữa ra đã cứu được nhiều người nên có CITLA thiệt thọ tiếp thêm đăng cho vạn bá, thì mới bịnh không trật mạt. Đáng cam đoan.

TRÀNG BÔNG TẦNG

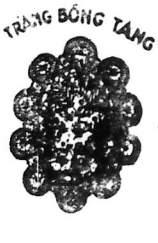

Làm khéo, kỹ công
NHIỀU KIỂU CHỌN LỰA
NĂM NAY RẺ HƠN
MỌI NĂM PHẦN NỬA

La Tortue

Phan-thúc-Trác

16 Sabourain — Saigon

Téléphone : 995

Nghỉ mát Dalat

Năm nay ai nghỉ mát Dalat cũng hiểm nhà ngủ Vô-văn-Dung mà ở, vì nhà ngủ mới lập ra, theo đúng kiểu âu-tây, rất sạch sẽ mà lại rẻ tiền. Nhứt là về sự ăn uống lại dễ dàng lắm. Có giá đặc biệt cho học-sanh.

Hôtel du Marché de Dalat
Vô-văn-Dung Propriétaire. Tél. 28

Muốn hỏi cho rõ ràng, xin do nơi M. NGUYEN-VAN-NHAN, 82 Rue Pellerin Saigon. Tél 1093

Sổ Tương-tế

1 số độc đắc trúng		10 000$
1 số trúng		5.000
1 số trúng		3.000
2 số trúng 20 0$	—	4.000
5 số trúng 1000	—	5.000
8 số trúng 500	—	4.000
10 số trúng 200	—	2 000
70 số trúng 200	—	7.000
98 số trúng		40 000$

Mỗi số giá là 1$00
NGÀY XỔ SỐ
11 Février 1934

Mua giấy số, xin gởi mandat và thêm 0$20 tiền cò recommandé cho Madame Nguyễn-thị Truyền, *403, rue d'Espagne Saigon*

Ông HOACAN Bác chế khoa tân-Sĩ ở Paris mới chế ra thứ

RƯỢU BỔ
TONICAN

khai vị rất tốt cho những người
MẤT MÁU
ĐAU MỚI MẠNH
ĐỜN BÀ CÓ THAI
HAO TỔN VÀ LAO TÂN

Có bán tại :
PHARMACIE TANDINH
22 Rue Vassoigne
TANDINH
và các nhà thuốc tây.

Nhựt sẽ đánh Nga chăng ?

(tiếp theo trương nhứt)

Đông-phương đang rung-động bấy giờ đây, có dính-liếu cả Huê-kỳ vô trong. Tuy Huê-kỳ không chỗ xung-đột lợi quyền lớn lắm. Mặc lòng dư luận Huê-kỳ thường ngỏ ý ra rằng : « Chúng tôi không muốn đánh nhau ở Á châu », chớ sự sung-đột quyền lợi với Nhựt trước sau gì nó cũng phải lôi kéo Huê-kỳ ra chọi với Nhựt một phen mới xong.

Người Huê-kỳ bọ lấy lâm lạ, vì tánh ít-ỏi Nhựt Mỹ tất phải xảy ra chiến tranh như thế, mà sao lâu nay cứ thấy chánh-phủ Huê-kỳ cho phép các nhà chế-tạo quân khí trong nước cứ cung cấp súng đạn và vật liệu (nhứt là sắt và bông gòn) qua bán cho Nhựt mới kỳ chớ.

Mới đây Huê-kỳ đã nhìn nhận và phục giao với Nga rồi, người ta lo rằng Huê-kỳ và Nga sẽ vô một phe để đánh Nhựt nay mai ấy vì cái mục-đích tương-lai như thế mà Huê-kỳ đã thân thiện với Nga đó. Cũng có lẽ vì thấy Nga Mỹ thân thiện, mà Nhựt chưa dám vội sanh sự chiến-tranh với Nga liền ngay bây giờ : họ còn để thũng thẳng thăm dò lại thế đã.

Dư luận Huê-kỳ lại nói rằng hễ Nga càng ngày càng mạnh thêm những nào, thì ở Đông-phương càng ít lo cái nguy hiểm chiến tranh với Nga. Cái nguy hiểm ấy là do ý kiến người Mỹ, nếu trách đi được là phước, kẻo nó lôi kéo lung tung, sẽ gây nên một cuộc thế giới đại chiến, chớ không phải chỉ riêng vài nước mà thôi.

K. T.

THƠ TIN

M. Lê-kim-Sung Long-thành Vinhlong

Cuộng tôi không thể dâng bài của ông lên báo được, vì lẽ gì chắc ông cũng đã xét biết cho rồi.

Vụ của ông, nếu chưa được mãn-ý, thì ông cứ gởi ngay cho Hội-đồng Quản-hạt cao thượng cho Trưởng ấy thường nay đã có gửi lưng thấy rồi Hội-đồng Quản-hạt Annam nhiều lần kêu nài với chánh-phủ về những vụ như ông đang ức lòng đó.

.·.

Ông Nguyễn-văn-Hai
Nam nhơn-Hoà
đường d'Espagne — Saigon

Ông bất bình về cái đoản-thiên tiểu thuyết đăng ở một tờ báo kia ông lại gởi bài lại cho nhựt tôi, thiệt chúng tôi không sao làm cho vui lòng được.

Xin ông cứ trực tiếp ngay với báo ấy là hơn.

.·.

Ông Diệp-tấn-Hiệp
Đông-hoà-Hiệp — Cái bè

Chuyện của ông với của con ông Hội-đồng ấy, lôi thôi ra sao, vẫn là việc riêng. Và lại tờ báo kia làm cho ông mang tiếng, thì ông cứ gởi bài lại đó mà minh oan.

Đ. N. N.

PEINTURES « COQ » SUPÉRIEURES
sơn hiệu « Con Gà »

Sơn «CON GÀ» là một thứ sơn bóng và bền chế tạo theo cách khoa học, đã dùng khắp nơi công nhận là một đầu sơn tốt.

Bất cứ vật gì đều sơn được cả như là: gỗ, sắt, ống máng, hàng rào, bàn ghế, kiến, các phòng nhà vân vân...

Sơn không nứt, màu không phai và lại rất lợi vì một kilo đầy sơn đặng trên năm thước vuông bề mặt, Có đủ hộp từ 5 kilos đến 150 grammes.

Sơn thứ tốt có đủ màu, giá lại rẻ.

Sơn «CON GÀ» rất mau khô sơn ít cách rất dễ không cần phải pha lộn với chất gì cả. Cách sơn có ghi trên nắp hộp.

Có bán khắp nơi trong xứ Bắc-kỳ, Nam-kỳ, Annam và Cao-Miên và các vật dụng theo sơn. Bán lẻ nơi các nhà buôn dưới đây:

Maison Hiệp-Thành, Rue Jiwalcur Garros Saigon.
Maison Phước Nguyên Rues Lagrandière-Verdun, Saigon.
Maison Trần thị-Lợi, Boulevard Charner Saigon.
Maison Nouveautés Dakao Rue Albert 1er Dakao.
Maison Cao Phát Nam, Boulevard Tổng Đốc-Phương Cholon và các tỉnh thành lớn khắp xứ Nam-kỳ.

Agent Exclusif pour la Cochinchine et le Cambodge :
AGENCE COMMERCIALE DE SAIGON
68 Rue Pellerin 68 — Saigon

AI MUỐN MƯỚN NHÀ PHỐ RẺ ?

PHỐ LẦU,	*đường confort moderne số 16 Albert 1er Dakao*	60$
NHÀ TRỆT,	*4 phòng, đường confort moderne, ở Tân-định*	55$
NHÀ TRỆT,	*4 phòng, đường confort moderne, ở Tân-định*	48$
PHỐ TRỆT,	*rộng số 120 Marcel Richard, có sân cửa sắt*	32$
PHỐ TRỆT,	*383, 385, 399 đường Paul Blanchy*	18$
-·-	*đường nhỏ Paul Blanchy gần rạp hát Bội Có đèn nước, cửa tiêu máy*	15$
-·-	*Paul Bert 163, 170, 182, 184, mát mẻ lắm*	23$
NHÀ XE	*đường nhỏ Paul Blanchy*	5$

Confort moderne là có nhà bếp, nhà xe, nhà tắm, cửa tiêu máy vân vân.

Chủ phố : Cie FONCIÈRE D'INDOCHINE
81, Rue Richaud -·- SAIGON

Giá lúa tại Chợlớn

Ngày 16 Décembre 1933

LÚA

Mỗi tạ 68 kilos

Secong	1.20	Omon	1.10
Sentre Batri	1.23	Cairang	1.20
Sentre	1.25	Thot not	1.20
Mytho-Tânan	1.35	Longxuyen	1.20
Cai-Lay	1.24	Chaudoc trung	1.15
Cai-Bè	1.24	— Sạ	1.00
Vinhlong	1.24	Rachgia	1.05
Sahè	1.24	Sadec trung	1.15
Can-Chong	1.25	— Sạ	0.95
Cong Long	1.25		
Travinh	1.25	CAO MIÊN	
Bai-xau	1.25	Battampang	1.20
Baclieu	1.25	Banam	1.10
Rachgia	1.25	Soai rieng	
Longxieng	1.25	Lân ấp	0.85

GẠO

Mỗi tạ 60 kilos

Gạo N° 1	125 °/₀	
Gạo N° 2	40 °/₀	
Tấm 1-2		1.30
Tấm 3-4		1.20
Cám trắng		0.70
Cám lức		0.50
Bao lúa vo		8.00
Bao gạo		21.50

TÀU TỚI

Ở Pháp lại

Chenonceaux	25 Déc
Cap Varella	23 Déc

Ở Bắc và Trung-kỳ về

Claude Chappe	24 Déc
Jean Laborde	25 Déc
L'Aden	27 Déc

Ở Tàu về

Félix Roussel	22 Déc

Singapore về

TAU ĐI

Qua Pháp

Par avion	17 Déc
Félix Roussel	24 Déc
Jean Laborde	30 Déc
L'Aden	31 Déc

Ra Bắc và Trung-kỳ

Claude Chappe	27 Déc
Cap Varella	26 Déc

Qua Tàu

Ở Singapore qua

Đức trả nợ cho Hội Quốc-liên

Chúng tôi có nói độ nọ rằng những nước nào vào Hội Quốc-liên thì mỗi năm đều phải góp một số tiền. Những sước góp thứ thường cho hội Quốc-liên cũng không phải ít, trong đó có nước Đức chưa hội Quốc-liên từ năm 1932.

Mới rồi ở Genève (Thụy-sĩ) có cho hay rằng chánh-phủ Đức mới trả cho Hội Quốc-liên được phần nửa số tiền thiếu hồi năm 1932. Số tiền Đức trả được là 678 258 đồng vàng. Còn dư lại phần nửa Đức hẹn tới ngày 20 Décembre nầy sẽ trả tiết.

Đó là số tiền thiếu hồi năm 1932 chớ còn năm nay gần bốn rồi mà Đức chưa trả được đồng xu nào hết.

Đã 82 tuổi còn cỡi ngựa đoạt giải nhứt

Bên Hongrie, tại thành Querpegne, có một lão già cỡi ngựa tuy, năm nay đã 82 tuổi rồi.

Ấy là Harold Bisly.

Harold Bisly vẫn thôi nghề cỡi ngựa lâu rồi, nhưng bọn đồng-nghiệp của lão tôn kính lão lắm. Nhơn kỳ đua rồi người ta làm lễ kỷ-niệm giải Grand Prix, mà 50 năm về trước, lão Harold đã đoạt được; người ta mời lão ra cỡi ngựa chơi.

Lão nhận cuộc đua nầy lớn lắm, lão Harold cỡi ngựa Autlope của lão, được về hạng nhứt. Thưởng hoan-nghênh hết chỗ nói.

Giá 82 tuổi của cỡi ngựa ăn hạng nhứt được, thiệt là quán-quân phải lắm.

Rượu DUBONNET là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

DỜI NHÀ

Kể từ nay, phòng khám bịnh của quan Dr. *TRAN-NHU-LÂN*, trước kia ở đường Léon Combes, nay đã dời về đường d'Espagne, số 117 (sau Sở quan Thông-đốc Nam-kỳ).

KHÔI SỢ

Chết vì tình

Ai mắc bịnh Phong-tình như : Dương mai, sang độc, Tim-la đau lâu v..v.. Dùng nhiều thứ thuốc mà không hết. Ly độc đã nhập vào cốt. Mau tìm thuốc.

SƯU ĐỘC BẢ ỨNG HOÀN
CỦA HIỆU THUỐC
ONG TIÊN
PHÚ-NHUẬN — SAIGON

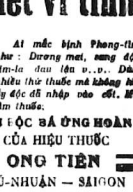

Gần trị các bịnh trên đây mới phải hay lo lâu năm trở đi trở lại nó sẽ tổng lôi gốc độc ra dứt tuyệt khỏi trừ cũng không hại sinh dục, không hành bịnh nhơn. Người Tây, người Tàu, người Ấn độ, người Annam trăm người đáng rồi không sai một.

Mỗi hộp 1$50 uống 5 ngày
Đại-lý : Bà-Nông Baclieu, Ng.-ng. Thái Bachgia. Trừ bán thái nhiều tại :
Mme Nguyễn-thị Kinh
SAIGON
Ở xa gởi cách lĩnh hóa giao-ngân đến :
Nhà thuốc ÔNG TIÊN
Rue P. Blanchy prolongée N° 50
Phú nhuận — SAIGON

GHÉ MẮT

Những bịnh mới cũng nhau đã lâu uống thuốc nhiều rồi mà không mạnh đến tôi trị cho chắc được vui lòng.

Chuyên trị các chứng bịnh cảm gió, đàn bà, cậu trẻ và đàn ông nội và ngoại khoa. Chuyên trị các chứng huyết bịnh đàn bà. Ngoại khoa trị đủ 12 chứng bịnh con mắt, 24 chứng trĩ, các thứ mọc và ghẻ độc, các sâu bịnh phong tình lâu hay mới.

TRỌNG-HIỆP
Maison Ngô-thiệp-Thành
en face marché THUDAUMOT

LỊCH

1934

đã in rồi

Có ngày Tây, Annam và Tàu
Bán giá rẻ
cách sắp đặc rất dễ coi.

IMP. J. VIÊT
SAIGON

HỘT XOÀN ĐỨC-QUỐC đứng ngân hàng với hột xoàn thiệt chiếu lanh, và bền bỉ cứng chắc. Nó cứng đến búa đập không bể, lửa đốt không cháy, ngâm dầu đến mấy mươi năm cũng còn chiếu sáng. Đeo nó như hột xoàn thiệt vô giá, bao lâu cũng không sự hư bể, phai mòn. Có đủ cỡ nhỏ lớn, từ 1/20 carat tới 10 carats. Giá mỗi carat là 4$00. Mua từ 3 carats sẽ được thêm 1 carat là 4 carats. Gởi theo nhà thơ rất tiện. Từ Pénang qua Đông-dương, không tiền gởi lãnh hóa giao ngân. Quí khách có mua xin gởi thơ bảo đảm bằng giấy bạc Đông-dương rất tiện. Quí khách muốn xem kiểu xoàn, xin gởi cho hồn-hiệu 17 con cò 3 centimes. Sách kiểu gởi cho không. Thơ từ viết bằng chữ tây hay là chữ tàu.

GERMAN DIAMOND COMPANY
Penang (Via Singapore)

PHỐ CHO MƯỚN

PHỐ MỚI SỬA LẠI.— Rất sạch sẽ và rộng rãi. Giá cho mướn lại rẻ hơn các nơi.

ĐƯỜNG COLONEL GRIMAUD.— Từ số 201 cho tới 249 *giá cả 30$* sụt lại *còn 18$*

ĐƯỜNG HẺM COLONEL GRIMAUD.— Từ số 1 cho tới số 21 *giá cả 18$* sụt lại *còn 8$.*

ĐƯỜNG DIXMUDE.— Từ số 66 tới 91 *giá cả 30$* sụt lại *còn 18$*

QUÍ VỊ MUỐN COI PHỐ, XIN DO NƠI NHÀ SỐ 66 ĐƯỜNG VERDUN

THUỐC HO THẦN HIỆU

Hoàn thuốc ho hiệu con « Ó » của ông HUỲNH HỮU chủ nhà thuốc VAN-BẢO ĐƯỜNG bào chế tại thủ THÁI BÌNH đường d'ARRAS môn bài 5 147 à Saigon.

Thứ thuốc ho nầy chuyên trị các chứng ho sau đây, ho lao, ho thổ huyết, ho tắc uống ho lớn, ho gió, ho cảm, ho sốc hong và các chứng ho khác đều trị đặng. Nếu đương ho mà dùng hoàn thuốc nầy vô chứng uống phác đồng hồ thì thấy hiệu nghiệm như thần.

Có nhiều nơi ở miền Lục-tỉnh sau kỉ dùng thuốc ho nầy rồi đều viết thơ gởi tặng khen lỗn hiệu.

Nếu chư tôn có mua thuốc ho của hồn hiệu hãy nhìn cho kỹ nhãn hiệu con «Ó» thì mới phải. Bổn hiệu chúng gởi thuốc bằng cách lãnh hoá giao ngân. Nếu quí vị có gởi thơ hay mandat mua thuốc thì đề như vầy:

VAN-BẢO ĐƯỜNG (pharmacie)
M. HUỲNH-HỮU Nos 147 rue ARRAS SAIGON

LÊN THERIC

là hiệu dầu thơm thượng hạng, có đủ ;

Son thoa môi
hạng nhứt
Phấn dồi mặt
Orkilia
Nước thơm đủ thứ

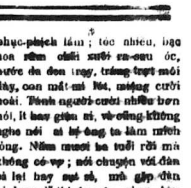

TIỂU THUYẾT CỦA ĐƯỚC NHÀ NAM — N° 3

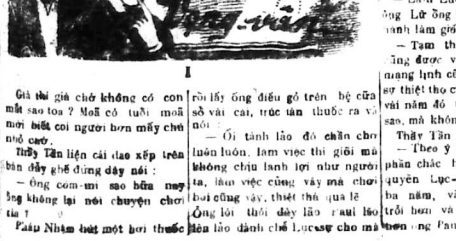

I

Giá thì giá chớ không có con mắt sao tôa ? Moã có tuổi moã mới biết coi người hơn mấy chú nhỏ cao.

Thầy Tân liền cái dao xếp trên bàn đây ghế đứng dậy nói :

— Ông com-mi sao hôm nay ông không lại nói chuyện chơi tôi ?

Phấn Nhậm bèt một hơi thuốc rồi lấy ống điếu gõ trên bộ cửa sổ vài cái, trúc tàn thuốc ra và nói :

— Ôi tánh lão đó chẳng cho luôn luôn. Làm việc thì giỏi mà không chịu lanh lợi như người ta, làm việc cũng vậy mà chơi bời cũng vậy, thiệt thà quá lẽ. Ông lôi thôi đây lão Paul lão lão đánh chết Lucesay cho mà coi, đỡ khỏi. Ham làm Lục-sự làm mà ngồi lý đó hoài, không chịu cựa quậy gì nhỏ.

Đăng-Phong day vô hỏi ông phán :

— Ông chắc ông Lục sự không mạnh sao ông ?

— Sao không chắc ? Ông chết bây giờ. Lão Paul lão đã hứa sẵng rồi đó, còn ông Lữ mình còn ngủ gục !

— Làm Lục-sự tam quyền mà ông Lữ Ông đường thêm tranh mình làm giống gì ?

— Tam thì tam chớ, ít nào cũng được nắm cái bằng chức mang lịnh của giám quốc bổ Lục sự thiệt thọ chớ. Tôa trưởng trong vài năm đã thăng huề-lợi ít lắm sao, mà không ai hay ?

Thầy Tân nói :

— Theo ý tôi, thì ông Lữ có phần chắc hơn, vì ông có tam quyền Lục-sự ở Rachgiá trên ba năm, vả lại học lực ông trổi hơn ông Paul nhiều. Tôa ông ưa ông Lữ hơn, có lẽ ông sẽ làm phúc bẩm cho Chưởng lý xin bổ ông Lữ.

— Có lẽ. Nhưng mà quan trên không phải nghe quan Tôa được. Tôa phải biết, đời nầy đừng có lấy tài lực mà so sánh. Vậy chớ tôa không thấy nhiều kẻ bất tài mà ngồi trên đầu trên cổ người xứng đáng đó sao ? Không chứng người ta không bổ lão Paul mà cũng không bổ ông Lữ nữa, để chọn một người cho giấy lân nắm hơn, mà vô dụng như ông phán Tượng ta đó, rồi các ông mới nói sao ?

Thôi thôi, ở trong ty mình, thấy nhiều cái tức trên mắt. Mấy anh em mới vô sao đây, chưa chán cho lắm, chớ mõa đã tốn chỗ nói rồi. Mõa trông mấy thấy một việc khốn nạn như vầy nữa mõa xin hưu trí lập tức.

Đăng-Phong cười rằng :

— Thôi, đừng có nóng ông phán. Nếu ông Lữ lên làm Lục-sự thì ông không có đi đâu hết. Sao mà ông ghét ông phán Tượng dữ vậy ?

Phấn Nhậm trợn mắt, đáp :

— Moã có ghét nó đâu ? Moã khinh bỉ nó chớ. Ý cái thằng đáng khinh hết sức. Tài học thì nhơm-nhem, viết một câu chữ tây không thông, nói thì bập-bẹ, làm việc hai mươi năm rồi ngồi lý có một chỗ, mắt cao có mấy tờ số như bộ máy chớ không thấy làm việc gì khác vậy mà lên chức mau như chông-ahêng. Các ông nghĩ coi tài sao vậy ? Hiểu tài hay là bất tài, cũng là chuyện thường, vì có người học nhiều kẻ học ít, không nói gì. Ai cũng phải học mới biết chớ không phải ông thần ông thánh gì.. Đây có thói lén-lút, hợ dỡ của nó làm cho toàn thể quan lại Annam bị khinh biện chung thì moã không dung được...

Ông phán Nhậm vừa nói, vừa lên bộ lên tích, sắc giận bộ lên mặt, tỏ dấu khinh bỉ phán Tượng vô cùng.

Mấy thầy thông chống mắt ngó ông ta cười chiêm chiếm. Chưởng ông ta dứt lời, thầy Tân lật đầu nói :

— Cái nghề tranh cạnh có nhiều cách thế, đời nào cũng vậy. Đầu đân cũng có và cũng chẳng riêng gì tôa nầy và riêng gì một mình ông phán Tượng biết tranh cạnh, hơi nào ông nói lắm cho mệt. Ông khinh người hèn hạ thì không giao tiếp với người ấy ; khinh hành vi người ấy không chánh đáng, thì đừng làm như người ta, vậy là đủ, hơi đâu mà giận cho nhọc, ông !

— Moã thấy cái bẩn mặt nó moã phát dạ rồi, tới chứng xét lại nhơn phẩm nó không ra gì moã thêm ứa gan... không giận không được... Tôa ông cơm-mi kia !...

Ông thừa-biện Ngô-trọng-Lữ người không phải lùng, mà có bụng lớn, cỡ thấp, nhưng phục-phịch lắm ; tóc nhiều, bạc đoạn nhơn chiết sướt ra-sau óc, trước đa đoan trọng, trắng trợt mỗi đây, con mắt mi híp, miệng cười hoài. Tánh người cười nhiều hơn nói, ít hay giận ai, và cũng không nghe nói ai bị ông ta làm mích lòng. Năm mươi ba tuổi rồi mà không có vợ ; nói chuyện với đàn bà lại hay sợ sẽ, mà gặp đàn bà đang đi thì ông ta cũng bỏ ngỡ hơn nữa.

Vừa thấy mặt ông Ngô-trọng-Lữ thì ông phán Nhậm hỏi :

— Sao mà lại [illegible] vậy ngài ?

— Ông bồi-thẩm ông-nói thăng tôi ở Cái-răng lâu quá. Nhiều cửa [illegible] đáng lắm, [illegible] cũng bỏ cho [illegible]

(Còn nữa)

BẢN DƯỢC THUỶ

Thuốc nước để trị các chứng bịnh bởi vì mới, rất hiệu nghiệm của nhà thuốc THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG 208 rue des Marins = CHOLON

Không thứ nào so sánh đặng

"MÉKONG"

COTAB

DISTRIBUTEUR

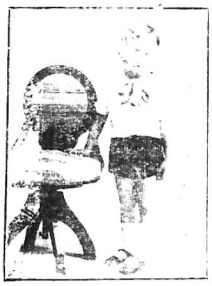

MỸ-LỢI

46, đường Vannier, SAIGON

Có bán quần áo con trẻ, con gái. Đồ nữ trang bằng nỉ và laine. Non tơm, nhiễu, Gray, dạ, sa, ti chơn.

Laine thêu máy EVA bán theo tay đủ màu. Đồ phụ tùng theo tay và máy.

Nỉ đen tốt rất tốt
Mền laine và coton..
Mới lại kim thêu chỉ laine bằng tay.

ĐỘC DƯỢC TRỪ THIÊN
BỔ: ÍCH KHÍ THÔN

Hoặc bởi [illegible] gió độc thiên sang, khi [illegible] bất giác thấy [illegible] rằng xưng nhức [illegible] suy thân mỏi [illegible] con nổi hòn [illegible] tưởng suy, [illegible] Máy chứng kể trên đều hiệu nghiệm.

SÂM-NHUNG DƯỠNG TÂM BỔ THẬN-HOÀN

(Mỗi lần [illegible] 1 hoàn, 1 lần uống 5 đồng)

là một thứ thuốc [illegible] dương, [illegible] Có bán: Saigon Hiệu Lucy, [illegible] Thi-Kính, Các nhà bán thuốc khắp nơi.

VÕ VĂN VÂN DƯỢC PHÒNG

Chủ nhân: Y-học-sĩ VÕ-VĂN-VÂN bào chế

THỜI ĐẠI MỚI

Hãy nên căn kiệm với một cách dễ dàng mà lại được chắc chắn

5.000 $

lại thêm ba cái hi-vọng lớn là được trúng số trong mỗi tháng

Viện-Đông Lập-Bổn

N° 203 et 205 rue Catinat — SAIGON

Một vụ kiện chưa từng thấy

(Tiếp theo trương nhứt)

bụt thôm là khác nữa. Như vậy nhà không biết cái buồn nó ra làm sao? Mà cái thiệt thòi cho làng cho dân thế nào? Còn cái chợ thành ra như một nơi bị giặc tàn phá.

Ở hồi thái tiếp Phụng = hiệp xưa nó tốt đẹp làm sao, nay vì con đường kinh-lý tràn ngập mới ra nông nỗi, kẻ bàng quan cũng ra nước mắt, chẳng những là 51 gia-đình gặp phải đảo điên, dân bọ kêu trời, trời cũng xa tít mù. Vậy thì họ dắt vợ bồng con mà đi ăn xin. Đi ăn xin à? Xin ở đâu bây giờ? Sự nghiệp gầy dựng, cửa hàng buôn bán trong bấy nhiêu lâu mà nay trở lên hai bàn tay trắng. Thương ôi mà cũng thảm ôi. Trời làm chi cực bấy trời, sao ai có biết sự đời bể tang, đá khóc lại than.

Nghĩ đến chuyện hàng định ngày phát mãi, không biết có ai mua giùm không? Dầu có ai mua cũng bán đồ bán thảo, gì một trăm, bán một hai đồng là cùng, có cần tái cho lắm cũng trăm ngàn mà được chín mươi ngàn. Nói phòng chừng vậy có rung quanh miễn Phụ-hiệp-ấp sẽ tiền mà mua.

Nói cũng mà nghe như ở miệt Sadec Vĩnhlong, người có bạc mà đi mua làm sao? Vì người ta thấy hàng cho muốn mà đổi cũng không được, còn họ giới gì cương ra cho mất. Còn mấy nhà tư-bổn đã thất tín rồi, có đại gì mà xuất ra không thâu lại.

Vậy theo sẽ ý bình dân, than (illegible) cho Phụng-hiệp-ấp trở nên rỗi cảnh không vu như hồ ba mươi lăm năm về trước. Hay là «*Thiên địa tuần hoàn*» đó chăng?

Cam hưng Bá

Nước Pháp định qua sang năm vay 10.000 triệu

Có tin báo rằng bước qua năm 1934 đây, chánh-phủ Pháp sẽ mở cuộc vay quốc-trái 10.000 triệu quan.

Các tay yếu-nhơn ở chánh-giới cũng nói rằng tin ấy có thiệt. Vì quan thượng-thơ tài-chánh xin mở cuộc vay nầy, cốt bổ-khuyết công-khố.

TRƯỜNG HỌC THUỐC TẠI TOURANE

HẢNG TÂN-Y-VIỆN

Sanh, bịnh, tử, ấy là cái đời của con người.

Đã sanh nhơn loại ra Đức Tạo Hóa đâu có để mặc người chịu đau đớn mà không sanh cả thuốc men để điều trị: Chúng ta hãy xem khắp cả mọi nơi trên trái đất đâu đâu cũng có loài thảo-mộc, vật nên thuốc, có tính chất cứu chữa bịnh hoạn cho loài người. Các bật Thánh-Triết năm mươi y-lý lập phương cứu người ra khỏi tay Diêm-Vương - Gian không ai không công nhận là tuyệt diệu! Than ôi, cổ phương kim bịnh mà ít người chú tâm nghiên-cứu, dầu có cuối nào một ngày một ít mà sách thuốc bằng chữ quốc-ngữ chưa có hầu nào cho có giá trị. Xét ra y thuật tuồng như còn ở tuổi kỷ ấu-trĩ. Một đều đáng tiếc lắm nữa là xứ có người có công khảo-cứu đạo Hoàng-kỳ, tìm biết chút ít y-lý kinh trị bịnh những được một ít phương hay thì khu khu giữ riêng một mình để phương tiện sanh nhai, không chịu công truyền cho đời thật đáng kinh bỉ lắm, một mai rồi thầm mất phương hay cũng mất một theo nhơn.

Trong Xã-hội ta thầy thuốc càng ngày càng đông mà y-lý học càng ngày càng mờ ám là tại thế. Khốn nỗi, có những người chỉ biết chút ít chữ Nho xem sách chữ được chữ không mà sáng cả gan xưng làm thầy, cũng cho thuốc làm mưa phương tiện sanh nhai! để cho người đem tánh mạng phó thác cho thầy thật là nguy hiểm, hồi ôi! chết oan sống khổ.

Bất cẩn sự sinh tồn của một dân tộc ấy là cái lỗi lớn của bậc sư thời.

Hiện nước ta hãy giờ thuốc tây của phổ cập, nhà thương Dưỡng Đường chẳng qua ở các thành thị đô hội mà thôi, vì Nhà-Nước chưa có thể phổ-thông cho được, tài-chánh còn eo hẹp, còn các thôn quê thì vẫn còn dùng thuốc Nam thuốc Bắc lắm.

Bởi các cố giải sự lược trên kia cho nên tôi tổ-chức cái trường y-học, sáng kiến hồi tôi đã có nhiều năm rồi song bị hoàn-cảnh eo hẹp đến nay mới thực hành như tôi đã có lời trần trọng bá-cáo sơ lược với đồng bào, đăng trong Zân-Báo ngày 7 Octobre và ngày 11 Novembre N° 14 và N° 18, và đăng trong Trăng-Dân ngày 11 Novembre N° 640.

Tôi đã nhờ hai tờ báo nầy (xin hai ông chủ-nhiệm đoàn nạp tấm lòng tôi thâm cảm ân hai ông ở đây), mà tôi đã lựa rồi được một ông Bốc trường và mấy vị Giáo-sư lão-thông mạch lạc, lịch-lãm y-lý. Các ông hiểu rõ việc đại lịch cho xã-hội nhà ta, cho tiền để dầu giàu, cũng hằng lòng hiệp lực cùng tôi mà đào tạo y-sinh.

Trường tôi phân Nam Nữ học-sinh làm hai bang:

1° Bang Âm-Hiểu để những người đã có học hiểu chút ít y-nghiệp mà muốn học cho thành tài.

2° Bang sơ-học dạy những người chưa hiểu gì về nghề thuốc.

Tôi định cho học trò bang sơ-học bốn năm sẽ thi ra, có bằng cấp tôi sẽ yêu cầu hai chánh phủ công nhận.

Tôi có lập một sở dưỡng-đường để cho học sinh có sẵn bịnh nhơn bên tay đặng mà học mạch đoán chứng cách chữa (pratique) cho mau thông mau hiểu.

Lại thêm có một phòng bào chế và khảo nghiệm thuốc Bắc và thuốc Nam.

Người không biết chữ nho thời có sách dịch bằng Quốc-Âm học cũng rất tiện cũng là sách Nho!

Ai muốn học hãy gởi đơn tôi phải có giấy chứng tánh hạnh của Xã trưởng đính theo. Người dưới 18 tuổi phải có giấy cha mẹ, anh chị, thân nhơn đồng chứng nhận.

Nữ học-sinh có riêng lớp học, phòng ăn phòng nghỉ cũng riêng.

Trường sẽ khai-giảng ngày 16 tháng giêng Annam sang năm, đơn xin học thâu đến ngày 15 tháng chạp ta hết hạn.

Mỗi năm trường nghỉ hè (vacances) một tháng từ 15 tháng sáu đến 15 tháng bảy Annam, nghỉ Tết từ 15 tháng chạp đến 15 tháng giêng.

Tiền Trường nạp trước tháng một, mỗi tháng ứt ngày một tây.

Bang sơ học

Ăn cơm mình ở ngoài đến học mỗi tháng tiền thầy	3$00
Ăn nghỉ tại trường và tiền thầy mỗi tháng	8$00

Bang am hiểu

Ăn cơm mình ở ngoài đến học mỗi tháng tiền thầy	4$00
Ăn nghỉ tại trường và tiền thầy mỗi tháng	10$00

Tôi còn cần năm sáu ông thầy để điều trị cho bịnh trong nhà thương, vậy tôi xin ông nào sẵng lòng giúp tôi hãy luận đáp hai bài tôi đã hỏi bữa trước gởi đến cho tôi. Lương bổng của các ông tôi sẽ thương lượng cùng các ông sau.

THƠ TIN

Ông Lê và Trần Thủ-thừa

Ông tôi vẽ thuốc xe đó, điều-lệ ra sao?

Việc nầy chúng tôi đã có hỏi đại lược rồi, vậy xin ông cứ coi tiếp ở báo nầy, ít ngày nữa sẽ có bài nói rõ.

Buốc nhà-Nam

Rất sáng đáng với cái tên của nữ thi sĩ Việt-Nam

Mấy ngày nhà phấn XUÂN-HƯƠNG đăng nhiều giấy tặng khen. Một đều đáng để ý hơn hết là có một bà đầm Pháp rất sang trọng, hiền mội của một vị đốc-tơ đại tài ở Nam vang là Dr Ray, chẳng cần nói ai cũng đã biết bà là người lịch duyệt và sự dùng phấn mà bà cũng khen phấn XUÂN-HƯƠNG. Bà nói những người đa mặt mũng ben nên dùng phấn nầy lắm.

Như vậy phấn XUÂN-HƯƠNG mới đáng mang cái danh cốm nhà Nữ thi sĩ rất yêu dấu của chúng ta đó.

Hai câu hỏi như vầy:

1° — Khác bịnh có cần biết vị-khí hay không, vị khí ở đâu trong nhơn thân?

2 — Giữ như trong chứng thương hàng thân thể con người nóng sốt cả mà mạch đi Phù-hoãn là tà trong phong, Phù khẩn là thương hàng, ấy là lẽ thường, nhưng gián hữu cũng có người thân thể cũng nóng sốt cả vậy mà cầu bộ mạch lại toàn vô, như thế là chứng gì, bằng đâu mà đoán chứng, mà chứng ấy có thể chữa được không, dầu phương than ôi, mà lại sao không chữa được?

Kính khải

Lê minh-Điều

Ex-Intendant Général de S. M. Empereur d'Annam à Tourane

Mấy người thất-nghiệp ở Đức bị chúng trác

Số báo *Marianne* mới qua có thuật chuyện ngộ nghĩnh nên chúng tôi xin thuật lại ra đây để hiểu cho các bạn đọc.

Một người thất nghiệp ở thành *Altona* bên Đức nhơn đọc một tờ báo ở thành phố ấy thấy có một cái tin nói rằng ở *Altona* chỉ còn có 3 người thất nghiệp mà thôi.

Tên thất-nghiệp mới cho hai người bạn của và cũng đương bị thất-nghiệp vậy rồi hiệp nhau nhứt định đi vòng quanh nước Đức cầm tấm bản rao rằng «chúng tôi là ba người thất-nghiệp sau chót ở thành Altona. Hãy ai o chúng tôi việc làm.»

Ba tên thất-nghiệp ấy mới vừa đi thì liền bị bắt, cũng tờ báo đăng cái tin «bạt-mạng» ấy tiếp bị đóng cửa.

Một tờ báo ở thành Koenigsberg bên Đức cho hay rằng ở thành Dortmund không còn một người nào thất-nghiệp hết. Một người thất nghiệp thành Koenigsberg mới đem số tiền mình để dành của lại làm số phí đi đến thành Dortmund đặng đến xin việc làm.

Số ấy mới trả lời với và rằng.

— Sao chú lại đến thành-phố nầy là còn nhiều dân thất nghiệp mà xin việc. Tại sao chú lại bỏ thành Koenigsberb mà mấy tờ báo ở đây đăng tin không còn người nào thất nghiệp nào hết?

— Không! chính ở Koenigsberg mới có người thất-nghiệp và ở đây mới không có thất nghiệp gì hết.

Nhà chuyên trách nhứt định cho người thất nhiệp ấy trở về nguyên-quán và bắt giữ và lại cho đến khi ra lên xe lửa về nhà.

Vậy là số tiền để giành lên thất nghiệp xọ đã tiêu hết mà việc làm đâu không thấy, có cay chưa không?

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

CÔNG-TY HỮU HẠN VỐN 250.000 ĐỒNG BẠC

Sáng lập năm 1927

Hội-quán: 54-56, đường Pellerin, Saigon

R. C. Saigon N° 61

Dây thép: CREDITANA-SAIGON

Dây thép nói: SAIGON 748

— Công-ty nhận tiền TIẾT-KIỆM của bà tánh, tiền gởi sanh lời 4 ly mỗi năm, sau tháng tính một lần và nhập vốn mà sanh lời nữa. Tiền nầy muốn rút ra chừng nào cũng được.

— Công-ty cho vay thế chứng về Quốc-trái Đông-Pháp, về Quốc-trái Crédit National và những về phiếu nào mà Chánh-phủ Pháp hay là Đông-Pháp phát hành hay là chịu bảo chứng. (*Về công chuyện khác, xin hỏi thăm bổn Hội*).

Bổn Hội có mua bên Pháp hộp Tiết-kiệm tốt đẹp bằng sắt mạ kẽm, để cho bà tánh mượn dùng. Xin quí vị hãy đến Hội quán hay là viết thơ mà hỏi cách thức mượn hộp Tiết-Kiệm ấy.

Tôn chỉ của bổn Hội: Làm vẻ vang cho xứ sở mình

BẢN TRỊ-SỰ DANH-DỰ VÀ CỐ-VẤN:

Chánh hội trưởng: Mr HUỲNH ĐÌNH KHIÊM, (nay ngài đã từ lộc)

Phó hội trưởng: Mr TRẦN TRỊNH TRẠCH, O. ✻ *Hội đồng Hòa nghị-tư, Nghiệp-chủ, Bạchiêu.*

(được bầu cử chiếu theo điều 24 trong Điều lệ)

Hội viên: Dr BIAILLE DE LANGIBAUDIERE, *Xã-tây, Saigon.*
» Mr LÊ PHÁT ẤN Denis, *Nghiệp-chủ, Thủdầu.*
» Mr LƯU VĂN LANG, ✻, *Quan Kỹ-sư, Saigon.*
» Dr NGUYỄN VĂN THỊNH, *Saigon.*
» Dr TRẦN VĂN ĐÔN, *Saigon.*
» Mr TRỊNH ĐÌNH THẢO, *Trạng-sư, Saigon.*
» Mr NGUYỄN THÀNH LIÊM, *Saigon.*

BẢN TRỊ-SỰ VÀ QUẢN-LÝ:

Chánh hội trưởng: Mr TRƯƠNG TẤN VỊ, ✻, *Đốc-phủ-sứ Hàm, Châudốc.*

Phó hội trưởng: Dr TRẦN NHƯ LÂN, *Hội-đồng quản-hạt, Saigon.*

Quản lý hành sự: Mr NGUYỄN TẤN VĂN, *nghiệp-chủ, Saigon.*

Hội viên: Mr BÙI QUANG CHIÊU, *Lương-Y bổn-quốc, Cholon.*
» Mr NGUYỄN HỮU ĐỘ, *nghiệp-chủ, Gòcông.*
» Mr NGUYỄN VĂN LIÊN, *Báo-chế-sư, Saigon.*
» Mr J. B. NGUYỄN TRUNG VINH, *nghiệp-chủ, Saigon.*
» Mr THÂI VĂN LÂN Alexis, *Kỹ-sư, Saigon.*

Pháp đình tổng-lý: Mr Paul LÊ VĂN GÔNG.

Imp. Thạnh Mậu 5 - 7 rue de Reim — Saigon

Le Gérant: Nguyễn-văn-Sâm